

உ
சிவமயம்

மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெலாம்

சைவக் கிரியை விளக்கம்

சைவப் பெரியார்
சு. சிவபாதசுந்தரம் B. A.
இயற்றியது

சைவ பரிபாலன சபை
யாழ்ப்பாணம்

சீர்ப்பளிப்பு

சுவமயம்

Sellam Ambalavanar
Justice of Peace (Whole Island)
Reg. No: 14-11-WP-WI-038
478/28, Aluthmawatta Road
Colombo 15.

24/6/2020

சைவக் கிரியை விளக்கம்

சைவப்பெரியார்

சு. சிவபாதசுந்தரம் B. A.

இயற்றியது

சைவ பரிபாலன சபை
யாழ்ப்பாணம்.

முன்னும் பதிப்பு: 1978, காலயத்தி ஸ்ரீ ஆவணி ம்
உரிமைப் பதிவு:
விலை ரூ. 5-00

சைவப்பெரியார்

சு. சிவபாதசுந்தரம் B. A.

நாளுவது பிறந்த ஆண்டு நினைவு வெளியீடு

SAIVA KIRIYAI VILAKKAM

By

S Shivapathasundaram B. A.

Published in commemoration
of the

Saiva Periyar
Shivapathasundaram
Birth Centenary

Publishers:

SAIVA PARIPALANA SABHA
450, K. K. S. Road, Jaffna.

Printers:

THE SAIVA PRAKASA PRESS
450, K. K. S. Road, Jaffna.

பதிப்புரை

“ சிவனொடொக்கும் தெய்வம் தேடினுமில்லை ” என்னும் திருமூலர் திருவாக்குக்கமைந்து, சிவபரத்துவத்தைப் பள்ளிச்சிறுர்களிடையேயும் பரவச் செய்தவர், சைவப் பெரியார் திரு. சு. சிவபாதசுந்தரம் B. A. அவர்களாவர்.

சைவப் பெரியார் தம்முடைய வாழ் நாளிலே எங்கள் சைவபரிபாலன சபையோடு நீண்டகாலம் நெருங்கிய உறவு பூண்டு சபையின்வழியே தம்முடைய அரும்பெருங் கருத்துக்களைப் பரப்பி வந்தார். சபையாரும் அன்னொருடைய விழுமிய கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களை அறிந்து பாராட்டிப் போற்றி, அவர் வகுத்த வழியே சென்றனர்: சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

சைவப் பெரியார் அவர்கள் 1932 — 33 -ஆம் ஆண்டுகளில் எங்கள் சபையின் தலைவராக இருந்து பெரும் பணியாற்றினார்கள். தாம் மிக அரிதினமுயன்று பள்ளிப்பாலர்க்கென எழுதிய சைவபோத நூல்களையும், சிவாசாரியர்களுக்கும் ஏனைய சமயிகளுக்குமென எழுதிய ‘சைவக்கிரியை விளக்கம், முதலிய நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடும் உரிமையை எங்கள் சபைக்கே வழங்கினார்கள்!

சைவப் பெரியார் பிறந்த நூருவது நிறைவு ஆண்டினை அவருடைய அன்பர்களும், மாணாக்கர்களும், சைவாபிமானிகளும் திரண்டு பத்தி சிரத்தையோடு கொண்டாடும் இவ்வேளையில் சைவ பரிபாலன சபையும் பெரியாரின் அளப்பரிய சேவைகளை நினைவுகூர்ந்து அவரைப் போற்றிப்புகழ்ந்து அஞ்சலி செலுத்துகின்றது.

சைவப் பெரியாரின் பிறந்த நூருவது நிறைவு ஆண்டு நினைவாக வெளியிடும் 'சைவக்கிரியை விளக்கம்' என்னும் இவ்வருமருந்தன்ன நூலை சைவப் பெருமக்கள் அன்போடு பெற்றுப் படித்துப் பயனடைவார்களாக.

இப் பதிப்பில் வெளியிடவெனக் சைவப் பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சுருக்கமாக எழுதியுதவிய அன்னரின் மாணாக்கனும் பிரபல எழுத்தாளரும். பேச்சாளரும் ஆசிரியருமாகிய பல்கலைப்புலவர், திரு, க. சி. குலரத்தினம் அவர்களுக்கும், இதனைக் குறுகிய காலத்தில் அழகாக வெளியிட உழைத்த அச்சக கௌரவ அதிபர், திரு சி. சிவகுருநாதன் (M. A., Dip - in - Ed.) அவர்களுக்கும் அவருடைய உதவியாளருக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியுரியது.

‘மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக
உலக மெல்லாம்’

சரவணமுத்து செல்வராசா,
தலைவர்,
சைவ பரிபாலன சபை,

450, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
8-9-1978.

சைவப் பெரியார்

சு. சிவபாதசுந்தரம் B. A. அவர்கள்

‘சைவப்பெரியார்’ என்று தமிழ்கூறும் நல்லுலகமெங்கும் புகழ்பெற்ற, புலோலியூர் சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைச் சைவ சித்தாந்தம் பயிலும் ஐரோப்பியரும் அமெரிக்கரும் நன்கறிவர், எம் முந்தையோர் வழி வந்த வைதிக ஒழுக்கத்தையும் சனாதன தர்மத்தையும் மரபுவழி பேணிக் காத்து நமக்குத் தந்த ஸ்ரீலகு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுக்குப் பிறகு சைவங் காத்தவருள் சிவபாதசுந்தரனாரும் ஒருவர்.

சைவப் பெரியார் பிறந்திலரேல் சின்னஞ் சிறுவர்களுக்கான சைவபோதக் கதைகளும், சித்தாந்தக்கட்டுரைகளும், சிவஞானபோதக் கருத்து விளக்கங்களும் திருவருட்பயனுக்குத் தெளிவான சிற்றுரையும் வெளிவந்திருக்கமாட்டா. பள்ளித்தலமனைத்தும் கோயில்கள் அமைத்துக் காலை வழிபாட்டுடன் பாடமாரம்பிக்கும் மரபுவழியும் மங்கியிருக்கும்.

புலத்துறை போன புலவர் பெருமக்கள் பலரைத் தந்த புலோலியில் சைவாசாரமுள்ள குடும்பத்தில் கல்வியறிவால் உயர்ந்த பெற்றோர்க்குப் பிள்ளையாக வந்தவர் சிவபாதசுந்தரனார். வார்கடைச்சாமியாரின் திருவருளுக்கிலக்காகி வாழ்ந்த சுப்பிரமணியம் என்பாரின் தவப்பயனாக வள்ளியம்மை என்னும் மாதரசியின் மணி வயிற்றில் வந்தவர் இவர், இவர் பிறந்த நாள் 17-1-1878 என்ப.

இவர் இளமையில் பார்வதிப்பிள்ளை என்னும் மாமி யாரிடத்தில் நல்ல முறையிற் கல்வி கற்றார். பார்வதிப்பிள்ளை திருமணஞ் செய்யாது ஓளவைப் பாட்டியார்போல அறிவாளியாய் வாழ்ந்தவர். அவரைப் பாருத்தைப்பாட்டி என அக்காலத்திற் குழந்தைகள் வழங்கினர். துள்ளித் திரியும் பாலர்கள் நாவில் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் முதலிய பாடல்களை அட்சரம் பிசகாமல் ஓரச் செய்தவர் பாருத்தைப் பாட்டி என்ப.

சைவப் பெரியார் புலோலியிலிருந்த ஆங்கிலப் பாடசாலையில் தமக்கு வேண்டிய ஆதாரக் கல்வியைக் கற்ற பின் இந்தியாவுக்குச் சென்று அங்கே திருவனந்தபுரத்தில் சிறிய தந்தையார் பேராசிரியர் வ. சணபதிப்பிள்ளை என்பாருடன் தங்கியிருந்து, இடைநிலைத் தேர்வு என்னும் எவ். ஏ. பரீட்சையில் தேறினார். பின்னர் திருச்சிநாடுப் பள்ளியிலுள்ள சென் யோசேப் கல்லூரியிற் படித்துச் சென்னைச் சர்வகலாசாலை பீ. ஏ. பரீட்சையில் கணிதம், அளவையியல் ஆகிய பாடங்களில் திறமையுடன் சித்தியெய்தினார். இவையேயன்றி ஆங்கிலம், வடமொழி, வீஞ்ஞானம் ஆகியவற்றிலும் பரந்த அறிவைப் பெற்றார்.

இங்ஙனம் பட்டதாரியாகியதோடு, விவேக முறுக்கேறியவராய் ஈழத்துக்கு மீண்டு, தமது அயலிற் சில காலம் கல்வி கற்பித்த பின், திருக்கோணமலையில் சென் யோசேப் கல்லூரியில் இரண்டாண்டுகள் கடமையாற்றினார். பின்னர் யாழ்ப்பாணம் மீண்டு சேர். இராமநாதன் 22-8-1921 இல் ஆரம்பித்த பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியராகச் சில காலம் கடமையாற்றினார்.

இவரின் நிர்வாகத் திறமையையும் கற்பிக்கும் ஆற்றலையும் அறிந்த கல்லூரிகளின் முகாமைக்காரர் பலர் இவரைத் தத்தம் கல்லூரிகளுக்கே முதல்வராக எடுத்துக் கொள்வதற்கு வெகுவாக முயன்றனர். சுளிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி முகாமையாளர் செல்லப்பா அவர்களின் வேண்டுகோளை மறுக்க முடியாமல் அங்கே அதிபராயிருந்து அக் கல்லூரியை முதற்றரமான கல்வி நிலையமாக்கினார். மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் முகாமையாளரில் ஒருவராகிய சித்தாந்த வினோதர் திருவிளங்க தேசிகர் விரும்பியவாறு சில காலம் அங்கும் கடமையாற்றினார். இளைப்பாறிய பின்னர் 1933 - ஆம் ஆண்டுதொடக்கம் 1936-ஆம் ஆண்டு வரையும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் கௌரவ மேற்பார்வையாளராயிருந்து கொண்டே பல வகுப்புகளிலும் பாடஞ் சொல்லி வந்தார்.

எந்த மாணவனையும் படிப்பாரீவமுள்ளவனாக்கிப் பரீட்சைகளில் சித்திபெறச் செய்ய வல்ல சாமர்த்தியம் அவரிட

மிருந்த தனித் திறமை என்றே சொல்ல வேண்டும். இந் தப்பிறப்பில் இவர்கள் மெற்றிகுலேசன் சித்தியெய்தமாட் டார்கள் என்று வேறு ஆசிரியர்கள் ஒதுக்கிவிட்ட மாண வர் பலரை, இவர் முயற்சி எடுத்துப் படிப்பித்து பீ. ஏ. பி. எம். சி. பட்டங்கள் பெறச் செய்த சந்தர்ப்பங்கள் பலவுள.

இந்த வகையில் கல்வித் துறையில் இவரிடமிருந்த அறிவாற்றலைக் கற்றவர் பலருக்கும் பயன் செய்யக் கருதிய பெரியார்கள் பலர். இவரை நூல்கள் எழுதுமாறு தூண் டியதால் இவர் தமக்குத் தாடனமாயிருந்த தர்க்கம் என்னும் அளவையியல், உளவியல் என்னும் மனோதத்து வம், கற்றலும் கற்பித்தலும் என்னும் கல்வியியல் சம் பந்தமான நூல்களை எழுதி உதவினார். இவற்றால் கல்வி யுலகு பெரு நன்மையெய்திற்று. இலங்கைக் கல்வித் திணைக் களமும், கல்வியமைச்சும் இவர் பெருமையை வியந்தனர். இவருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்,

இஃது இவ்வாறாக இவர் தாம் ஆன்மார்த்தமாக வழிபட்டு வந்த முருகப் பெருமானிடத்து அளவு கடந்த பக்தியுள்ளவராகிக் கந்தபுராணம் சம்பந்தமாகப் பல கட் டிரைகளும் விரிவுரைகளும் எழுதினார். சைவ சித்தாந்தத் தைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எல்லோரும் அறிந்து பயன்பட வேண்டுமெனக் கருதிப் பல நூல்களை எழுதி அடக்க விலைக்கு விற்கச் செய்தார்.

முருகப் பெருமானுக்கு அணுக்கத் தொண்டு செய்து வாழ்ந்து உய்யக் கருதிக் கந்தவனக் கடனவையின் வடக்கு வீதியில் ஒரு புறத்துக் குடிசையமைத்து அமைதியாக முப்போதும் பெருமானை வணங்கி முனிவரென வாழ்ந்தார்.

சைவப் பெரியாரின் நூலாசிரியத் தகைமையை ஈழத் தவரேயன்றித் தமிழ்நாட்டவரும் வெளிநாட்டவரும் நன் கறிவர். திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுரவாதீன மகாசந்நிதானம் அவர்களின் அபிமானத்துக்கு இலக்கான சைவப் பெரியார் மடாதிபதியின் கட்டளையின்வண்ணம் சிவஞானபோதத்தை ஆங்கிலத்தில் மரபுநெறி பிசகாமல் விளக்கி எழுதினார்.

இந்து சமயத்தில் சைவத்துறை என்னும் ஆங்கில நூலொன்று இலண்டனில் 'அலன் அன் அன்வின்' நிறுவனத்தாரால் வெளியிடப்பெற்றது. அது அண்மையில் மலையா அருள்நெறித் திருக்கூட்டத்தாரால் கோலாலம் பூரில் அழகாக மறுபதிப்புச் செய்யப்பெற்றுள்ளது. சைவத்தின் மகத்துவம் என்னும் நூலையும் பெரியார் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

சித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலொன்றும் சித்தாந்த அட்டகத்தில் ஒன்றும் என்னும் பெருமைவாய்ந்த திருவருட்பயனுக்கு முன்னர் நிரம்பவழகிய தேசிகர் உரை எழுதியுள்ளார். அதிலுள்ள சடினமான பகுதிகளை இலகுப்படுத்தி முதலில் உரையெழுதிய பெருமை சைவப் பெரியாருக்கே உரியதாகும்.

சைவப் பற்று மிகுந்த பெரியாரவர்கள் சைவாசார சீலராய் சைவத்தின் கொழுகொம்பாய் வாழ்ந்தவர். சைவ சமயத்தைப்பற்றிச் சாங்கோபாங்கமாகத் தர்க்கரீதியாகப் பேசியவர்; எழுதியவர். தாம் எழுதிய நூல்களைச் சைவம்வளர்க்கும் யாழ் சைவபரிபாலனசபை, கொழும்பு வீவேகானந்தசபை முதலாய சபைகளுக்கு உரிமையாகக் கையளித்தவர்.

•தேன் பொந்து' என்று ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் கூறிய திருக்கேதீச்சரத்தைப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதில் ஓயாதுழைத்த சைவப்பெரியார் திருப்பணிக்கு வேண்டியன உபகரித்து அங்கே எழுந்தருளியுள்ள நடராசப்பெருமானையும் வடிப்பித்துக் கொடுத்தவர். அன்றி, அங்குள்ள திருஞானசம்பந்தர் மடத்தையும் ஆரம்பித்துத் தொண்டுசெய்யுமாறு நண்பர்களையும் தம் மாணவர்களையுந் தூண்டித் துணையாக நின்றவர். இவ்வாறுகத் தொண்டு செய்து வாழ்ந்த பெரியார் 14-8-1953 ஆடி அத்த நன்னாளில் இறைவனடி சேர்ந்தார். இவர் நினைவு என்னும் நிலவுவதாக.

க. சி. குலரத்தினம்

கந்தமடம்,
16-8-78,

முகவுரை

சிவபெருமான் உயிர்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்கி அவைகளுக்குப் பேரின்பமாகிய திருவடித் தாமரையோடு சேர்த்தற்காகச் சிற்றறிவையும். சிறுதொழில் வன்மையை யும், சிற்றன்பையுந் தரத்தக்க மூவகையுட்களைக் கொடுத்தருளினர். இவற்றை நல்வழிச் செலுத்தலாற் பேரறிவும் பேராற்றலும் பேரன்பும் வரும். இக்கருத்து “விடிவா மளவும் விளக்கனையமாயை, வடிவாதி கன்மத்து வந்து”, என்னும் உமாபதி சிவத் திருமொழியாற் பெறப்படும். எமது அறிவு தொழிலிச்சைகளை நல்வழிப்படுத்தலே சைவக் கிரியையின் நோக்கமாம். தீய வழியிற் செல்லும் பொறிகளையு முள்ளத்தையும் அவ்வழிப் போகாமல் நேரேயடக்குதலரிது: அவற்றை நல்வழியிற்போக்க முயலலே தீ நெறிச் செலவைத் தடுக்கத்தக்க முறையாம். அப்பர்சுவாமிகளது திருவங்கமாலை இதனை உணர்த்துகின்றது. “பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப், பற்றுக பற்று விடற்கு” என்னுந் திருக்குறளிலும் இக்கருத்து விளங்குகின்றது. சைவக் கிரியைகள் பொறிபுந்திகளைச் சிவநெறியிற் செலுத்தும். கிரியைகட்குயிராகிய மந்திரமும் பாடனையும் இவற்றைச் சிவமயமாக்கும்.

மந்திரஞ் சிவசத்திவடிவமென்ப இது:

‘சுத்தமாம் விந்து தன்னிற் றேன்றிய வாத லானுஞ் சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் றுனதிட் டித்துக் கொண்டே யத்தினாற் புத்தி முத்தி யளித்தலா லரனுக் கென்றே னவத்ததா மந்திரங்கள் வடிவென மறைக ளெல்லாம்,

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத்
தந்திரஞ் சொன்ன வாறிங் சென்னெனிற் சாற்றக் கேண்
முந்திய தோற்றத் தாலு மந்திர மூலத் தாலு
மந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலு மாகு மன்றே.

என்னுஞ் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தங்களிற் கூறப்பட்டது. மந்திரசத்தியினளவு மனமொழிகட்கப்பாற்பட்டது. அதன் பெருமை தேவாரங்களிலொருவாறு விளக்கப்படும்.

விண்ணுற வடுக்கிய வீறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

ஆயினும் அதன் பயன் அதை யுபாசிக்கு மளவுக்குத் தக்கதாகவே பெறப்படும். சிவோகம் பாவனையுங் கருடபாவனையும் பெரும் பயன் பயத்தலும் சண்டசராற் சிவலிங்கமாகப் பாவிக்கப்பட்ட மணற்குவியல் பேரருள் சுரத்தலும் பாவனையி னாற்றலையும் பாவனையும் மந்திரமும் ஒன்றற்கொன் றின்றியமையாமையையு முணர்த்தும்.

கிரியை செய்யுங்கால் அதிலே மனப்பதிவும் அன்பும் அத்தியாவசியகமாம். இவற்றைப் பெறுதற்கு அதன் தன்மையும் நோக்கமும் கிரியை செய்வோனுக்குப் புலப்படல்வேண்டுமாதலால், இவற்றை விளக்குமொரு நூல் வேண்டப்படுகின்றது. இத்தகைய ஒரு நூலியற்றுதற்கு வேண்டிய அறிவின்றி இதனை எழுதத் தொடங்கிய குற்றத்தை, நோக்க நலங் கருதிப் பெரியோர் மன்னிப்பர். கிரியைகளை விளங்கற்குச் சைவசமயவுணர்ச்சி வேண்டுமாதலால், இந் நூலின் முதலியல் சைவ சமயவியலாயிற்று. சில கிரியைப் பகுதிகள் பல கிரியைகளில் வருதலால் ஒவ்வொரு கிரியைப் பகுதியையும் ஒவ்வொரு கிரியையினும் விளக்காது, கிரியையுறுப்புக்கள் யாவும் இரண்டாமியலிற்

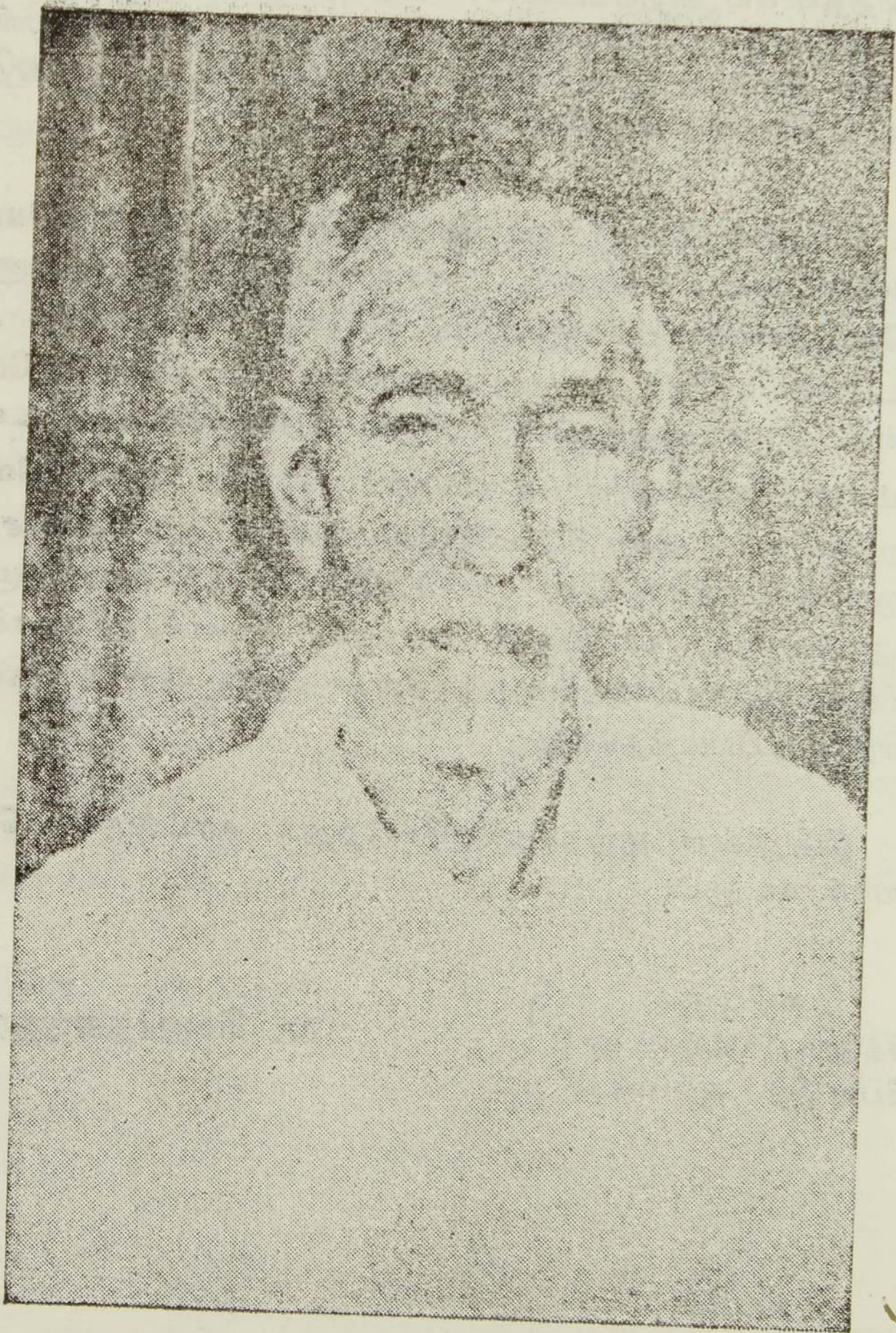
றனித்தனியே கூறப்பட்டன. பின்பு, பூர்வக் கிரீஸைகளர்
கிய தீட்சையும விவாகமும், தனக்கும் பிறர்க்குமுரிய
தாகிய சிவாலய பூசாதிகளும், அபரக்கிரியையும் மூறையே
நான்கியல்களிற் கூறப்பட்டன.

இந் நூல் செய்தற்குப் பெருந்துணையானவை காமிகம்,
சுப்பிரபேதம், காரணம், வாதுளமாகிய ஆகமங்களும்
அகோரசிவாசாரியர் பத்ததியும் சித்தாந்தசாராவலியுமாம்.
வடமொழியறிவுக் குறைவுண்மையால் மொழிபெயர்ப்போ
டுள்ள ஆகம பத்ததிகளே பெரிதும் உபயோகிக்கப்பட்டன.
இம் முயற்சியிலுதனிப்பிரிந்த சைவாசாரியருள் ஆகமவறிவிற்
சிறந்தவரும் புலோலிப் பசுபதீசுரராலயத் தலைமையாசாரி
யருமாகிய ஸ்ரீமத் செ. இராமலிங்கக் குருக்களவர்களும்
அருளாளரும் பரமேசுரக் கல்லூரிச் சிவார்ச்சகருமாகிய
ஸ்ரீமத் சி. சரவணபவக் குருக்களவர்களுஞ் செய்த நன்றி
பாராட்டப்படத்தக்கது.

இதிலுள்ள குற்றங்களை யெடுத்துக் காட்டுதல் பெரி
யோர் கடனும்.

சுழிபுரம்.
விக்ரோறியாக்கல் லூரி,
விபவ ஸ்ரீ ஆவணி மீ.)

சு. சிவபாதசுந்தரம்

சு. சிவபிரகாசம்

௭
சிவமயம்

சைவக்கிரியை விளக்கம்

1. சைவசமயவியல்

கடவுள்: கடவுள் ஒருவரே. அவர் சிவம் எனப்படுவர். அவர் எங்களுடைய மனத்துக்கு எட்டாதவர். அவர் வடிவம் முதலியவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டவர். அவரை அவருடைய திருவருட் செயல்களினால் ஒருவாறு அறியலாம்.

திருப்பெயர்கள்: திருவருட்சத்திக்கு உமாதேவி என்று பெயர். உமாதேவிக்கு இலக்குமி சரஸ்வதி என்ற பெயர்கள். முண்டு சிவபெருமான் சத்தியினால் பல்வேறு தொழில் களைச் செய்வார். வெவ்வேறு தொழில் செய்தலினால் வெவ்வேறு பெயர் உண்டு. படைத்தல், காத்தல். அழித்தல் ஆகிய மூன்றையும் செய்யும்போது பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்ற பெயர்கள் உண்டு. அவற்றைச் செய்

யும் சத்திகளுக்கு ஜனனி, சோதயித்திரி, ஆரிணி ¹ என்று பெயர். உயிர்களுக்கு அறிவைக் கொடுக்குஞ் சத்திக்கு ஞானசத்தி ² என்று பெயர். முத்தொழிலுஞ் செய்யுஞ் சத்திக்குக் கிரியாசத்தி ³ என்று பெயர். பிரபஞ்சத்தை ஆளும் சத்திக்கு இச்சாசத்தி ⁴ என்று பெயர். பிரபஞ்சத்துக்கு மூலமாகிய மகாமாயைக்குத் தலைவராயிருப்பதாற் சிவபெருமானுக்கு விநாயகர் என்று பெயர். குருவாயிருந்து மெய்யறிவை ஊட்டுதலால் தக்ஷிணமூர்த்தியென்றும், சுப்பிரமணியமூர்த்தி என்றும் பெயர். உலகத்தைக் காக்குஞ் சத்தி பத்து மூர்த்திகளையுடையது. மேற்பக்கத்தைக் காக்கும்போது ⁵ பிரமா என்றும், கீழ்ப் பக்கத்தைக் காக்கும்போது விஷ்ணு என்றும், கிழக்கு முதல் எட்டுத்திக்குகளையும் காக்கும்போது இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என்றும் பெயர். இந்த மூர்த்தங்கள் உலகபாலகர் எனப்படுவர். இவர்களுக்கு ஆயுதமென்று சொல்லப்படுவனவும் அவருடைய சத்தியின் ரூபங்களே. அவையாவன: முறையே, பதுமம், சக்கரம், வச்சிரம், சத்தி, தண்டம், வாளி, பாசம், துவசம், கதை, சூலம் என்பன இவைகள் தசாயுதம், (தச - 10) வைரவர், வீரபத்திரர் முதலியனவும் சிவபெருமானுக்குள்ள பெயர்களே. பெயர்கள் பலவாயினும் கடவுள் ஒருவரே. "ஒருவர் தாம்பலபேருளர் காண்மினே" என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

¹ இந்த மூன்று சத்திகளுஞ் சூலத்தின் கவர்களாற் குறிக்கப்படும். (வாதுளம்),

², ³, ⁴, இந்த மூன்று சத்திகளுஞ் சிவபெருமானுடைய கண்களாகிய சந்திரன் சூரியன் அக்கினியாகிய வற்றூற் குறிக்கப்படும் - (காமிகம்).

⁵ பிரமா விஷ்ணு இந்திரன் என்னும் பெயர்களை யுடைய ஆன்மாக்களும் உண்டு.

சிவமூர்த்தங்கள்; கடவுள் உருவம் இவ்வாதவராயினும் அவரை நினைத்தற்காகவும் வணங்குதற்காகவும் உருவஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உருவத்தின் பகுதிகள் அவருடைய தன்மைகளையே குறிப்பன. அவர் ஐந்து முகமுடையவராகத் தியானிக்கப்படும்போது அம்முகங்களுக்கு ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்று பெயர். இவைகள் முறையே, அருளல், மறைத்தல், அழித்தல், காத்தல், படைத்தல் ஆகியவற்றைச் செய்யும் திருவருளைக் குறிக்கும். இருதயம் மெய்ப்பொருளாதலையும், சிரசு நித்தியானந்தத்தையும், சிகை (முடி) ஆன்மாக்களை வசப்படுத்தும் சத்தியையும், கவசம் இரட்சிக்கும் சத்தியையும், நேத்திரம் (கண்) சகத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும் சத்தியையும், அத்திரம் பொய்யறிவை நீக்கும் சத்தியையும் குறிப்பன. ஐந்து முகங்களும் பஞ்சப்பிரமம் என்றும், ஆறு அங்கங்களும் ஷடங்கமென்றும் பெயர்பெறும். (பஞ்ச = ஐந்து; ஷட் = ஆறு.) ஆன்மாக்கள் சிவஞானத்தைப் பெற்று, சிவத்தன்மையை யடைந்து சிவபெருமானை அறியும் வரைக்கும் அருள் வடிவங்களையே பூசிக்கவும் தியானிக்கவும் வேண்டும்.

கடவுளின் மந்திரங்கள்: எவற்றிலும் மேலானதாகிய மூலமந்திரம் ஐந்தெழுத்தெனப்படும். ஐந்து முகங்களினுடைய பெயர் சார்ந்த மந்திரங்கள் பிரமமந்திரங்கள்; ஆறு அங்கங்கள் சார்ந்தவை அங்கமந்திரங்கள். இப்பதினொரு மந்திரங்களும் சங்கிதை மந்திரமெனப்படும். (சங்கிதை = தொடுத்து வருவன.) இவைகள் எழுவகை முடிபுகழ் யுடையன: நம:, ஸ்வதா, ஸ்வாஹா, பட், வஷட், வெளஷட், ஹும்.

ஆன்மாக்கள்: ஆன்மாக்கள் பல. அவைகள் என்று முள்ளவை. அறியும் வல்லமையுடையன, இயல்பாக மலத்

தொடர்புடையவை. சிவபெருமானது திருவருளால் மலப் பற்றினின்றும் நீங்கிச் சிவத்தன்மையை அடையத்தக்கவை, சிவத்தன்மையை அடையமுன் அளவில்லாத பிறவிகளை எடுப்பவை.

மலங்கள்: மலங்கள், ஆணவம், கர்மம், மாயை என்பவை. ஆணவம் பொய்யறிவைக் கொடுப்பது: கர்மம் ஆன்மாக்கள் செய்யும்வினை. மாயை உலக அறிவாகிய சிற்றறிவைக் கொடுப்பது: இதைக்கொண்டு உடம்புகளும் உலகங்களும் கடவுளால் தோற்றுவிக்கப்படும். ஆணவச் செயல்களின் பயனை அனுபவித்தலால் ஆணவம் வலிகுறையும். கடவுளுடைய திருவருள்வழிநின்று செய்வனவற்றால் மெய்யறிவு பொலியும். மாயையிலே சுத்தமாயை, அசுத்த மாயையென இரு பகுதிகளுண்டு. சுத்தமாயையிலிருந்து தோன்றுஞ் சிவதத்துவங்களைந்தும் ஆன்மாவுக்கு அன்பையும் அறிவையும் வல்லமையையுங் கொடுப்பன, அசுத்த மாயையினின்று வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும் ஆத்மதத்துவங்கள் இருபத்தினாலும் தோன்றும், வித்தியாதத்துவங்கள் ஆத்மதத்துவங்களை நடத்துவன. மாயையிலிருந்து தூலம், சூக்குமம், காரணம் ஆகிய மூவகையுடம்புகளும் உலகங்களும் ஆக்கப்படும்.¹

தேவர், அசுரர்; தேவர்களும் அசுரர்களும் மிக்க வல்லமையுள்ள பிறவிகள். ஆயினும் மெய்யறிவினாலுண்டாகும் குணத்தைத் தேவர்களேன்றும் பொய்யறிவினால் உண்

¹ இரத்தம் தசை முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்ட உடம்பு தூலவுடம்பெனப்படும். மனம் புத்தி முதலியவைகள் சார்ந்த உடம்பு சூக்கும உடம்பு. சிவதத்துவங்கள் சார்ந்துள்ளது காரணவுடம்பு. மாறிமாறி யழிவதும் தோன்றுவதும் தூலவுடம்பே.

டாகும் குணத்தை அசுரர் என்றும் உருவகமாகக் கூறுவது முண்டு. ஒருவன் ஒருகாரியத்தைச் செய்யக் கருதும்போது மெய்யறிவு ஒரு பக்கத்தும் பொய்யறிவு எதிர்ப்பக்கத்தும் அவனை இழுக்கும். இதைத் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையில் உண்டாகும்போர் என்று சொல்லுவர். ¹

உருத்திரர்: உருத்திரராவார் உருத்திரனென்னும் சிவமூர்த்தியினது சிறந்த அருளைப் பெற்றவர். அவர்களின் பெயர் மஹாதேவர், ஹரர், உருத்திரர், சங்கரர், நீல லோகிதர், ஈசானர், விஜயர், பீமர், தேவதேவர், பவோற்பவர், கபாலீசர் என்பன.

வித்தியேசுரர்: வித்தியேசுவரராவார் மகேசுவரருடைய சிறந்த திருவருளைப் பெற்றோர். இவர்கள் மந்திரங்களுக்குத் தலைவராதலால் வித்தியேசுவரர் எனப்படுவர். (வித்தை = மந்திரம்.)

அவர்களின் பெயர்: அநந்தர், சூக்ஷ்மர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்ரர், ஏகருத்ரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி:

காலவரையறை

60	நாழிகை	=	ஒரு நாள்
15	நாள் 1	=	ஒரு பக்கம்
30	நாள் 1	=	ஒரு மாதம்
6	மாதம்	=	ஒரு அயனம்
2	அயனம்	=	ஒரு வருஷம்
17,28,000	ஆண்டு	=	கிருதயுகம்
12,96,000	ஆண்டு	=	திரேதாயுகம்
8,64,000	ஆண்டு	=	துவாபரயுகம்
4,32,000	ஆண்டு	=	கலியுகம்
<hr/>			
43,20,000	ஆண்டு	=	சதுர்யுகம்
			(சதுர்—நாலு.)
71	சதுர்யுகம் 1	=	ஒரு மன்வந்தரம்
14	மன்வந்தரம்	=	ஒரு கற்பம்
		=	1000 சதுர்யுகம்
2	கற்பம்	=	ஒரு பிரமதினம்
360	பிரமதினம்	=	ஒரு பிரமவருஷம்
50	பிரமவருஷம்	=	ஒரு பரார்த்தம்
100	பிரமவருஷம்	=	ஒரு பிரமகாலம்

இப்போது நடைபெறுவது இரண்டாவது பரார்த்தத்தில் ஒரு சுவேதவராக கற்பத்தில் ஏழாவதாகிய வைவசுவத மன்வந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்தின் கலியுகத்தில் முற்பகுதியில் ²விபவ வருஷம்.

¹ முன்பின்

² தற்போது நடைபெறுவது காலயுக்தி வருஷம்.

2. கிரியையுறுப்பியல்

1. விநாயக குருவழிபாடு: உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாகிய பொருள் மகாமாயை அல்லது பிரணவம் எனப்படும். அதற்குத் தலைமையாயிருக்குஞ் சிவசத்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர். (வி—இல்லாத, நாயகர்—தலைவர், அஃதாவது தமக்குத் தலைவரில்லாதவர், மேலான தலைவரெனப் பொருள்படும்.) ஆதலால் எவ்வுலகத்திலேனுஞ் செய்யப்படும் எந்தக்கிரியையும் இனிது முடிதற்கு விநாயகக் கடவுளது திருவருள்வேண்டி முதற் செய்யப்படுங் கிரியை விநாயகவணக்கம். குரு சமய கிரியைகளுக்குத் தலைவராதலாலும், அவரிலே சிவபெருமானுடைய திருவருள் சிறந்து நின்றலாலும் குருவையும் வழிபடுவர். (கு—மலம், ரு—நீக்குபவர்.)

2. ஆசமனம்: ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும்¹ நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு² மூன்றுமுறை பருகி உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும் உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து மந்திரத்தோடு³ உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல். மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி

¹ ஆத்துமதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம். மந்திரம் ஆத்மதத்வாயஸ்வதா, வித்தியா தத்வாயஸ்வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா. ² அஸ்த்ராயபட். ³ இருதயாய

வெளவுட்டி:

விரல்களாலே தொடுதலினால். ¹ அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

3. பிராணாயாமம்: அஃதாவது பிராணவாயுவை யடக்குவதினால் மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தித் திருவருளிலே நிறுத்துதல். (பிராண + ஆயாமம் — பிராணவாயுவை அடக்குதல்.)

இது செய்யும் முறைமை: வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிதை மந்திரத்தை உச்சரித்து இடமூக்கால் மூச்சை இழுத்தபின்பு, பெருவிரலணி விரல்களால் இருமூக்குகளையும் பிடித்துக்கொண்டு அம்மந்திரத்தை உச்சரித்து மூச்சை யடக்கியும், அணிவிரலால் இடமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிதையை உச்சரித்து மூச்சை வெளியே விடுக. பிராணாயாமமானது பொறிகளையும் மனத்தையும் சுத்திகரித்து அவைகளை அடக்குதற்குத் துணையாகின்றது.

4. பவித்திரமணிதல்: பவித்திரமாவது மோ திரம் போலத் தர்ப்பையினுற் செய்யப்பட்டு அணிவிரலில் அணியப்படுவது: இதன் நோக்கம் கிரியை செய்யும் போது

¹தொடுமிடங்களாவன: முகம், வலமூக்கு, இடமூக்கு, வலக்கண், இடக்கண், வலக்காது, இடக்காது, வயிறு, மார்பு, வலப்புயம், இடப்புயம், தலையாகிய பன்னிரண்டுமாம். முகத்துக்குக் கங்காதேவியும், மூக்குக்குப் பிராணனும், கண்களுக்குச் சூரிய சந்திரரும், காதுகளுக்கு லோகபாலகரும், வயிற்றுக்குப் பிரமாவும், மார்புக்கு உருத்திரனும், புயங்களுக்கு அசுவினிதேவரும், தலைக்கு விஷ்ணுவும். அதிதேவர்களாம் (காமிகம்).

மனம் வாக்குக் காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களிளின்
றுங் காத்தல். [பவித்திரம் = பதஞத் த்ராயதே = பாவத்
திலே விழுதலினின்றுங் காப்பது. — காமிகம்.]

5. சங்கற்பம், சங்கற்பமாவது செய்யப்போகுங் கிரியை
யிலே மனத்தைப் பதித்து அதிலே நிறுத்துவது; இன்ன
காலத்திலே இன்ன இடத்திலே இன்ன நோக்கமாக இது
செய்யப்போகிறேன் என்பது சங்கற்பவாக்கியத்தின் சுருக்க
மான கருத்து. நிகழுஞ் சிருட்டித் தொடக்கத்திலிருந்து
அன்றுவரையும் உள்ள காலம் இதிலே குறிக்கப்படுதலாலே,
காலத்தின் பெருமையும் தற்கால வாழ்வின் சிறுமையும்
ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் மகிமையும் உணரத் தக்கன

சங்கற்பமுறை : ஆண்கள் வலது கையிலே தருப்பை,
பூ, அரிசி அல்லது எள்ளு முதலியவற்றை வைத்துக்
கொண்டு வலது கையை மேலாகவும் இடது கையைக்
கீழாகவும் வைத்து இடது பெரு விரலை வலது பெரு
விரலால் அமர்த்தி வலது முழந்தாளில் வைக்க. பெண்கள்
இடது முழந்தாளில் வைக்க.

சங்கற்ப வாக்கியத்தின் கருத்து : சிவபெருமானது
சங்கற்பத்தாலே தொழிற்படும் ஆதப்பிரமாவின் இரண்டா
வது பரார்த்தத்தில் சுவேதவராக கற்பத்தில் வைவஸ்
வதமந்வந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்திற்
கலியுகத்தில் முற்பகுதியில் சம்புத்துவீபத்தில் பாரத
வருஷத்தில் பரதகண்டத்தில் மேருவுக்குத் தெற்கே —
—— (இடத்தின் பெயர், பிரபவ முதலான அறுபது
வருஷத்துள்) ——— (இன்ன) வருஷத்தில் ——— (இன்ன)
அயனத்தில் — (இன்ன) பருவத்தில் ——— (இன்ன)
மாதத்தில் ——— (இன்ன) பட்சத்தில் ——— (இன்ன)
திதியில் வாரத்தில் நட்சத்திரத்தில் (இன்ன) நன்மை

யான யோகம் (இன்ன) நன்மையான கரணமுள்ளதாய்
விசேஷ குணத்தோடு சேர்ந்த இந்தப் புண்ணியதினத்தில் 1
——— (இன்ன) நோக்கமாக ——— (இன்ன) கிரியை
செய்யப் போகிறேன்.

6. கும்பம் வைத்தல்: கடவுளை லிங்கம் முதலிய
வற்றிலே வழிபடுவதுபோலக் கும்பத்திலும் வழிபடலாம்.
கும்பம் உடம்பின் பாவனை. அதிலே சுற்றிய சீலை தோலா
கும்; நூல் நாடிகள்; குடம் தசை; தண்ணீர் இரத்தம்;
அதனுள் இடப்படும் ரத்தினம் எலும்பு; தேங்காய் தலை;
மாவிலை தலை மயிர்; தர்ப்பை குடும்பி; அதிலே பதிக்கப்
பட்ட மந்திரம் உயிர். 2

7. சகளீகரணம்: சகளீகரணமாவது சரீரத்தைச் சிவ
ரூபமாக்குதல். [சகளம் = (சிவ) சரீரம், கரணம் =
செய்தல்] சிவ வடிவத்துக்குரிய சிவ மந்திரங்களை எழுது
சரீரத்திற் பதித்தலாற் சிவவடிவ முண்டாகும். இதில்
மூன்று படிக்குண்டு. முதலாவது கையைச் சுத்தி செய்தல்

1 இந்தப் பகுதி சொல்லும்போது ஆசாரியர் கிரியை
செய்வோனை “ம ம” என்று சொல்லச் சொல்லுவர்;
(மம = என்னுடைய). அதன் பின் கிரகதோஷம் நீக்குதல்
அல்லது தகப்பனாருடைய அந்தியேட்டி முதலியன வரும்.

2 கடம்மாம்சந்துவிந்யஸ்யதோயம்ரக்தமிதிஸ்மருதம்
ரத்நம்அஸ்திசமம்வாபிகுத்ரோநாடிதைவச
நாலிகேரசிரோயுக்தம்கேசம்சாயரபல்லவம்
வஸ்த்ரம்சர்மசிகாகூர்சம்மந்த்ரம்ப்ராணமுதீரித:
வஸ்த்ரம்சர்மசிகாகூர்சம்மந்த்ரம்ப்ராணமுதீரித:

சகலாகமசங்கிரகம்.

கரசுத்தி யெனப்படும். ¹ கையிலே சிவபெருமானைப் பூசித்
துச் சிவ மந்திரங்களைப் பதித்தல் கரநியாசம். ² அந்தக்
கையினாலே உடம்பின் மற்றப் பகுதிகளிற் சிவமந்திரங்க
ளைப் பதித்துச் சிவவடிவமாக்கல் அங்கநியாசம். ³

¹ கரசுத்தியாவது : வலக்கையினால் இடக்கையின்
இரு புறத்தையும் இடக்கையினால் வலக்கையின் இரு புறத்
தையும் தடவிச் சத்தி மந்திரம் உச்சரித்துக் கைகளைக்
குவித்து அத்திருவருளினால் னையைச் சத்தி செய்தலாம்.

² கரநியாசம் — (கரம் = கையில், நியாசம் = மந்
திரத்தைப் பதித்தல்) உள்ளங்கையிலே பெரு விரலினால்
சிவாசன மூர்த்தி மந்திரங்களைப் பதித்துச் சுட்டு விரலாற்
பெருவிரலையும், பெரு விரலாற் சுட்டுவிரல் முதலிய மற்ற
விரல்களையும் ஈசானம் முதலிய ஐந்து மந்திரங்களையும்
முறையே சொல்லித் தடவுக. உள்ளங் கையிலே சிவனது
மந்திர வடிவத்தையும் சிவநேத்திரத்தையும் பூசிக்க. சிவ
மூலமந்திரத்தைப் பதித்துச் சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல்க
ளீராக இருதய சிர சிகை கவச அஸ்திர மந்திரங்களைப் பதித்
துக் கவசத்தால் அவகுண்டகஞ் செய்து மூல மந்திரத்தை
உச்சரிக்க. அங்க மந்திரங்களுள் அத்திரம் ஒழிந்த ஐந்தை
யும் முறையே சிறுவிரல் முதலாக ஐந்து விரல்களிலும்
பதித்துத் தடவுக.

³ அங்கநியாசம் — பெருவிரலோடு கூடிய அணி விரலை
இருதயத்தில் வைத்துச் சிவமூர்த்தியைப் பூசித்தபின் பெரு
விரலாலே தலையையும் அதனோடு சுட்டு விரல் நடு விரல்
அணிவிரல் சிறுவிரல்களுள் ஒவ்வொன்றை முறையே சேர்த்
துத் தலை முகம் மார்பு கொப்பூழ் கால் ஆகிய இடங்களை
யும் தொட்டுப் பிரமமந்திரங்களுள் ஒவ்வொன்றை முறையே
பதித்துச் சிவ அங்கமாக்கிப் பூசிக்க. இருதயத்திலே திரு
ஐந்தெழுத்தைப் பதிக்க. கண்களில் நேத்திர மந்திரத்தையு
ம் இருதயம் சிரசு குடுமி ஆகிய இடங்களைத் தொட்டு
அந்த அந்த இடத்துக்குரிய மந்திரத்தையும் பதிக்க. சுட்டு
விரல் இரண்டையும் நெஞ்சுப் பக்கங்களிலே மேல்நோக்கிப்
பிடித்துக்கொண்டு கவச மந்திரத்தைப் பதிக்க. இடக் கை
அணி விரலால் வல உள்ளங்கையிலும் வலக்கை அணி விர
லால் இட உள்ளங்கையிலும் அஸ்திர மந்திரத்தைப் பதிக்க.

இந்தச் சகளீகரணமாகிய கிரியை சைவ சமயத்துக்கு உயிர் போலுள்ளது, கைகளையும் மற்றப் பகுதிகளையும் மந்திரங்களினிடமாகவும் சிவபெருமானது இருப்பிடமாகவுங் கொள்ளுதலினூற் பூசை செய்யுமபோதும் செய்த பின்னும் மனம் அருள் வழியிலேயே சென்றுகொண்டிருக்கும். சிவ சரீரமாக்கி ஒருவன் தன்னைச் சிவமாகப் பாவிக்கும்போது அவனுக்கு உலகத்திலுள்ள ஒரு பொருளிலும் பற்றுவராது. தன்னுடைய சரீரத்துக்கு வரத்தக்க துன்பங்களையும் மதியான். அவனுடைய சரீர உறுப்புக்களும் மனமுஞ் சிவ பூசைக்கே துணையாய் நிற்கும். சண்டேசுர நாயனருக்கு அவருடைய தந்தையார் அடித்தபோது அந்த அடி அவருக்குத் தெரியாததும் இதனாலேயே. ஒருவன் நாள்தோறும் தன்னுடைய சரீரத்தை மந்திர சரீரமாகப் பாவித்து வருவானாயின் ஒழிவான செய்கைகளுக்கேனும் பாவங்கள் செய்வதற்கேனும் விலகுவில் உடன்படான். மந்திரம் பதிந்த கையினூற் களவு செய்யவேனும் கைக்கூலி வாங்கவேனும் வேறு பாவங்கள் செய்யவேனுந் துணியான். மந்திரம் பொருந்திய வாயினால் தீய சொற்களைச் சொல்லான். சிவ பெருமானுடைய ஆசனமாகிய இருதயத்தினாலே தீமை செய்யும் கருத்தைக் கொள்ளான். தன்னுடைய சரீரம் சிவ சரீரமென்று நினைக்கிறவன் ஒழிவான செய்கைகளுக்கேவப் படும்போதும் தன் மகிமையை நினைத்து அவற்றினின்றும் விலகுவான்.

8. சிவோகம்பாவனை : மந்திர செபஞ் செய்ய முன் சிவோகம்பாவனை செய்யப்படும். அஃதாவது தன்னைக் கடவுளாகப் பாவித்தல். (சிவ = கடவுள். அகம் = நான், பாவனை - பாவித்தல்) தான் ஆன்மா என்ற கருத்தை விட்டுத் தனக்கு உயிராகிய சிவமாகத் தன்னைப் பாவித்தல். இது நல்லொழுக்கத்துக்கும் உலகப் பற்று நீங்குதற்கும், சிவவசமாதற்கும் பெருந்துணை.

9. பூசை: பூசை தொடங்கமுன் ஸ்நானம் முதலியன முடித்து ஆசமனமும் சகளீகரணமும் செய்க. பின்பு ஆச முனத்துக்கும் மூர்த்திக்கும் (=விக்கிரகம்) பூசைசெய்து, கட

வுளை நினைத்து அந்தமூர்த்தியிலே எதிர்முகப்படுத்தல் ஆவாகனம் எனப்படும். இதன்பின் தாபனம் சந்நிதானம் சந்நிரோதனம் செய்து பாத்தியம் ஆசமனம் அர்க்கியம் கொடுத்துப் பூவைச் சாத்தலாகிய ஏழு கிரியைகள் உண்டு. இவற்றின்மேல் அபிஷேகம் தூப தீபம் அர்ச்சனை தோத்திரம் ஆகிய இவைகள் செய்யப்படும்.

இவற்றுள் ஆசனபூசை மூன்று வகைப்படும். ஆசனங்களை விரித்துச் சொல்லாமல் ஆசனமென்ற பெயரால் மாத்திரம் பூசிப்பது ஒன்று. இரண்டாவது ஆதாரசத்தி அனந்தர் தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசுவரியம் என ஆரூக ஆசனத்தை வகுத்துச் செய்தல். மூன்றாவது இவைகளோடு மற்றைய தத்துவாதிகள் ¹ யாவற்றையும் ஆசனமாகக் கருதிப் பூசித்தல். இவற்றுள் ஆதாரசத்தியானது சகல அண்டங்களையுந் தாங்குவது. அனந்தாசனம் அசுத்தமாயைக்குத் தலைமையாயுள்ளது. ² தர்மம் முதலிய நான்கும் அனந்தரின் சாமர்த்திய ரூபங்களாம். ³

தாபனம் ஆசனத்தில் இருக்குமாறு வேண்டுதல். சந்நிதானம் அந்த இடத்தில் அருள்சுரந்து நிற்குமாறு வேண்டுதல். சந்நிரோதனம் பூசை முடியும்வரையும் அவ்வாறு நிலைபெறுமாறு வேண்டுதல். பாத்தியம் திருவடிகளிலே

¹ மற்றையவை: (1) அதர்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அநைசுவரியம் ஆகிய நான்கும் புத்தியின் குணங்கள்; (2) அதச்சதனம் ஊர்த்வசதனம் ஆகிய இரண்டும் சுத்தவித்தையின்கீழ் உள்ளன. (3) சிவதத்துவங்கள்.

² அனாசிருதர்வடிவிற்பிறந்திடுமனந்தர்,

குறித்திடும் ஆதாரத்தொடுகூடி.

அசுத்தமாயையதிட்டிப்பவரே (சதாசிவரூபம்—32)

³ அகோரஜீவாசாரியர்பத்ததி சிவபூசாவிதியிற்காண்க.

தீர்த்தத்தை விடுதல். ஆசமனம் முகத்தில் விடுதல். அர்க்கியம் தலையில் விடுதல். புஷ்பம் முடியிலே சாத்தப்படுவது.

பூசையின் பலன்¹ : ஆவாகனமாவது ஆன்மா திருவருளில் அழுந்துதல். தாபனமாவது அந்த அழுத்தம் நிலைபெறுதல். சந்நிதானம் வழிபடுவோனது அறிவு சிவபெருமானது நிறைவிற் கலந்திருத்தல். இந்தத்தன்மை நிலைத்தல் சந்நிரோதனம் பாத்தியம் ஆசமனம் அர்க்கியம் ஆகிய மூன்றும் ஆன்மசுத்தி. புஷ்பத்தைப்போடுதல் முத்தி பெறுதற்குத் துணை. அபிஷேகம் சிவஞானத்தைப் பெறுதல். அந்தச் சிவஞானம் விளங்கி நிலைத்தற்காகத் தூப தீபங் காட்டுதல். தற்போதத்தைக் கொடுத்தல் நைவேத்தியம்.

1 பொருளிலுயர்பரிபூரணந்தன்னை
யறிவிலழுந்துதல் ஆவாகனமே
அலையாதமுந்தநிலைபெறல்தாபனம்

இவன்றனதறிவுசிவன்பூரணத்திலும்
சிவன்பூரணத்துவமிவன்றனதறிவிலும்
மொன்றையொன்றகலாதுறவுசெய்திருப்ப
தொன்றியசந்நிதானமென்றுரைப்பர்.

இவனிடத்துறுமறிவென்றுமொழியாச்
சமையதுதானேசந்நிரோதனமே.

பாத்தியவாசமருக்கியம்பழுத்த, லான்மசுத்திநிமித்தமாகவும்
நறுமலரதனைநல்வீட்டின்பம். குறுகுதலேதுவாகவுங்

கொடுத்து.

நிகழ் மலசுத்தி நிமித்தமாக. மகிழ்வுடனே திருமஞ்சனம்பண்ணி ஞானவிளக்க நண்ணுதற்பெருட்டு, தூப தீபந் துதைந்தினிதளித்து, மனமமைவு பிறத்தற் பொருட்டு நைவேத்தியமுகவாசமு நல்கி,

10. சிவபூசை: இது மிகவும் அகலமான கிரியை. ஆசமனம் விநாயக வழிபாடு முதலியன முடிந்த பின்பு செய்யவேண்டியவை: பூதசுத்தி, அந்தர்யாகம், ஐட்ச்சுத்தி, பொருட்சுத்தி, மந்திரசுத்தி, லிங்கசுத்தி, ஆசனபூசை, சிவநியாசம், அபிஷேகம், ஆவரணபூசை, சிவலிங்க ஆராதனை, செபம், தோத்திரம், குருஸ்துதி, பிரதக்ஷிணம், நமஸ்காரம், ஆகியவைகளாம்.

பூதசுத்தியில் மூன்று பகுதிகளுண்டு. சரீரசுத்தி செய்வதற்காக அதனோடு தொடர்புள்ள ஆன்மசுத்தியை யோகமார்க்கமாகச் சிவமெருமானுடைய திருவருளிற் சேர்த்தல் வேண்டும். தத்துவங்கள் யாவற்றையும் மகாமாயையில் ஒடுக்கிச் சூக்குமசரீரப் பகுதிகளையும் விந்துவையும் பிரமா முதல் சிவம் ஈருகிய மூர்த்திகளில் ஒடுக்குதல் சூக்குமசரீரசுத்தி. வெளியுடம்பை மந்திர முறைப்படி வலிகெடச் செய்து திருவருளாகிய அமிர்தத்தினாலே சுத்தமாகச் செய்தல் தூலசரீரசுத்தி.

அந்தர்யாகமாவது மனசிற் பூசைசெய்தல் (அந்தர்ஃ உள், யாகம்=பூசை) வெளியே செய்யும் முறைபோல இருதயத்திலே சிவபெருமானுக்குப் பூசை செய்ய வேண்டும். பூசையின் பலனை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து ¹ விட்டு வெளிப்பூசை செய்தற்கு உத்தரவு பெறுக.

¹ புண்ணியங்களைப் பலன் சருதாமற் செய்ய வேண்டும். பலனைக் கருதினால் அவற்றின்பலனை அனுபவித்தற்குப் பிறவி எடுக்கவேண்டிவரும். ஆதலாற் சிவபூசை செய்தபின் அதன் பலனைப் பெருமல் விடுதற்காகப் பூசையைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தல் வேண்டும். பலனில்லை யாயின் ஒருவன் ஒருகர்மத்தைச் செய்வதென் என்ற வினாவுண்டு. பூசை செய்வது ஆசையினாலே. ஒரு குழந்தையை நான் முத்தமிடுவது ஆசையினாலன்றிப் பயன் கருதியன்று. கடவுளை வழிபடவேண்டுமென்ற ஆசையுண்டாக அந்த ஆசையைத் தீர்த்தற்கு வழிபடுவது முறைமை.

மந்திரசுத்தியாவது மந்திர எழுத்துக்களை மாத்திரை தவறாமல் அவற்றுக்குரிய இடங்களைச் சார உச்சரித்தல். லிங்கசுத்தி விக்கிரகத்துக்குச் செய்யப்படும் அபிஷேகம் முதலியன.

ஆசனமாகப் பூசிக்கப்படுவன பிருதிவிமுதல் மகா மாயை ஈருன தத்துவங்கள் யாவும்.

சிவநியாசம்: சிவலிங்கத்திலே தலைமுதல் கால்வரையு முள்ள அங்கங்களாக மந்திரங்களைப் பதித்து முழுவதையும் சத்தி ¹ வடிவமாக்குக.

பின்பு இருதயத்திலே பூசித்த சிவனை லிங்கத்திலே எழுந்தருளும்படி வேண்டிக்கொண்டு மற்றைய உபசாரங் களைச்செய்து தூப தீபங்காட்டி அபிஷேகம் செய்க.

ஆவரணபூசை: அஃதாவது சிவலிங்கத்தைச் சூழ்ந்துநிற் கும் மூர்த்திகளுக்குச் செய்யப்படும் பூசை. ஐந்து ஆவ ரணங்கள் உள்ளன; முதலாவதிற் பதினொரு மந்திரங்களும், இரண்டாவதில் (பீடதளத்தின்மேல்) அனந்தர் முதலிய அட்டவித்தியேசுரரும். மூன்றாவதில் (பீடத்தின் நடுவில்) நந்தி ² முதலிய கணேசுவரரும், நான்காவதில் (பீடத்தின் அடியில்) லோகபாலகர்களும், ஐந்தாவதில் (ஆதாரசிலை யின்மேல்) தசாயுதங்களும் பூசிக்கப்படும். இவைகள் எல் லாம் சிவமான பான்மையாகக் கொள்ளவேண்டும்.

சிவபூசையிலுள்ள உபசாரங்களின் கருத்து:- உபசாரங் கள் ஐந்து பூதங்களாலாகிய உடம்பினுற் பூசித்துப்

¹ சத்தியே சிவபிரானது வடிவம் எனப்படும்.

² நந்தி, மகாகாளர், பிருங்கி, விநாயகர், இடபதேவர், கந்தர், தேவி, சண்டேசுவர்.

பூசையை ஒப்புக்கொடுத்தலே. வாசனை¹ ப் பொருள்களும் நைவேத்தியங்களும் பிருதுவிபூதத்தையும், நீர், பால் முதலியவை அப்புவையும், விளக்கு இரத்திபரணங்கள் தேயுவையும், தூபம் சாமரை வாயுவையும், மணி, வாத்தியம் தோத்திரம் ஆகாயத்தையும் சார்ந்தவை. ²

11. அக்கினிகாரியம்: அஃதாவது நெருப்பை ஓமகுண்டத்தில் உண்டாக்கி அதைச் சிவசொருபமாக்குதல். சிவாக்கினியிலுள்ள விசேஷமாவன: அது நைவேத்தியத்தை நேரே ஏற்பது; அநேகவிதமான சுத்திகளைச் செய்யத்தக்கது; சில கிரியையின் பலனை அந்தந்த நேரமே கொடுக்கத்தக்கது. பெருநெருப்பை ஓமகுண்டத்தில் வைத்து, சிவனையுஞ் சத்தியையும் பூசித்து அவர்களுடைய திருவருளே அந்த அக்கினிக்கு உயிராகப்பெற்று அந்த அருள் வடிவத்திலே கடவுளுக்குப் பூசைசெய்தல் அக்கினி காரியமெனப்படும். கும்பத்திலேனும் வேறிடத்திலேனும் உள்ள மூர்த்தியை அந்தச் சிவாக்கினியிலே பூசை செய்தலுமுண்டு, பூசை செய்யும்போது அதற்கு அடையாளமாக இரண்டையும் நூலினாலேனும் தர்ப்பையினாலேனும் தொடுப்பர். இவ்வாறு தொடுத்தல் நாடிசந்தானம் எனப்படும்.

1 வாசனை பிருதுவியின் குணம்.

2 சித்தாந்தசாராவலி (22—24). பலவகையான தீபங்களின் நோக்கமும் நேரே பெறப்பட்டிலாகியினும் அவற்றைப் பூசிக்கும் மந்திரத்தாற் குறிப்பறியில்; அலங்கார தீபம் பரப்பிரமத்தையும், கும்பதீபம் சாதாக்கியத்தையும், அதைச் சூழ்ந்த ஐந்துதட்டும் ஐந்து முகங்களையும், கர்ப்பரதீபம் பராசத்தியையும் விளக்குவனபோலும். பூசிப்போன் இப்பொருள்களாகத் தன்னைப் பாவித்துப் பூசிக்கும் முறைமைபோலும் - மற்றையவை உபசாரம். திருநீறு முதற்காட்டிக் கர்ப்பூர தீபத்திலிடுதல் குற்றம்போக்கற்கென்பர். (தீபத்தை அணைப்பது தவறு). பின்பு சுவாமிக்குத் திருநீறு சாத்தும் பாவனை காட்டப்படும்.

சு. வி—3.

ஆகுதி! அக்கினியிலே சொரியப்படும் நெய், பொரி, சாதம் முதலியவற்றுக்கு ஆகுதி என்று பெயர்.

சிருக்கு. சிருவம்! நெய் சொரிதற்குரிய பாத்திரம் சிருக்கு எனப்படும். இதிலே சிவசத்தியைப் பூசைசெய்து இதைச் சத்தியாகப் பாவிப்பர். சிருவமாவது சிருக்கை முடுதற்கு உபயோகிக்கப்படுவது. இது சிவமாகப் பாவிக்கப்படும்.

பூரண ஆகுதி: நெய்யைச் சிருக்கிலே நிறைத்து அதன் மேலே சிருவத்தைக் கவிழ்த்து அதன் நுனியிலே பூவை வைத்து எழுந்து நின்று நெய்யைத் தாரையாகக் குண்டத்தில் விடுதல் பூரணஆகுதி. இது ஒவ்வொரு கிரியைப் பகுதியும் முடியும்போது அதன் நிறைவுக்காகச் செய்யப்படுவது.

யாகரட்சை: இரட்சையென்று திருநீற்றுக்குப் பெயர். சிவாக்கினியாலுண்டாகிய சாம்பல் திருநீற்றுக்கு நிகரானது. ஓமகுண்டத்தைச் சுற்றி வைக்கப்படுந் தர்ப்பையை ஓமாக்கினியாற் சுட்டு நெய் சேர்த்துக் குழைக்கப்படுவது யாகரட்சை யெனப்படும்; இது நெற்றியிலே பொட்டாக அணியப்படுவது. ¹

12. சிவசூரியபூசை. சிவபெருமானது திருவருள் எந்தப் பொருளிற் சிறந்து விளங்குகின்றதோ அதிலே சிவபெருமானை வழிபடல் தகும். கோயிலிலுள்ள விக்கிரகங்களும் திருநீறும் சிவனடியார்களும் வேதாகமம் முதலியனவும் வணங்கப்படுதல் யாவருமறிந்ததொன்று. இவற்றிற் போலவே சூரியமண்டலத்திலே சிவபெருமானுடைய திருவருள் விளங்குகின்றது. சூரியனே இவ்வுலகத்தை தாங்கி

¹ பொதுவான சனங்கள் இதைக் "கரிப்பொட்டு" என்பர்.

நிற்பது. ¹ இதுவே உயிர்வாழ்தற்கும் காட்சிபறிவுக்கும் இன்றியமையாதனவாகிய சூட்டையும் ஒளியையுங் கொடுப்பது. இதனாலே சூரியன் சிவபெருமானை வழிபடுதற்குரிவ ஓர் மூர்த்தியாகின்றது. சூரியனிலே சிவபெருமானைப் பூசித் தல் சிவசூரியபூசை யெனப்படும்.

13 அங்குார்ப்பணமாவது வித்திடுதல். (அங்குரம் = வித்து: அர்ப்பணம் = இடுதல்) பயிரை யுண்டாக்குதல் வளர்ச்சியைக் குறிப்பதுமன்றிப் புண்ணியத் தொழிலுமாம். இவற்றுக்காகவும் பின்னே காட்டப்படும் நோக்கமே பிர தானமாகவும் சுபகருமங்களைத் தொடங்கும்போது அங்கு ரார்ப்பணஞ் செய்யப்படும். முளையிடுதற்குத் தானியங்க ளும் தண்ணீரும் வேண்டும்.

தானியங்களாவன : திணை. பயறு, எள்ளு, உழுந்து, கோதுமை, கொள்ளு, மொச்சை என்பன. இவைகளைச் சுத்திசெய்து மந்திரங்களால் அர்ச்சித்துச் சிவவடிவமாக்கி விட்டு, சிவசத்தியாகப் பாவித்துப் பூசிக்கப்பட்ட பாலிலே போடுக பின்பு மந்திரத்தோடு முறைப்படி எடுத்த மண் ணைப் ² பன்னிரண்டு ³ பாத்திரங்களிலிட்டு அவைகளை நாலு பக்கமும் வைத்து நடுவிலே கும்பம் வைக்க.

கும்பத்திற் சந்திரனையும் பாத்திரங்களிற் சூரியனையும் பூசித்துத் தானியங்களை அப் பாத்திரங்களிலிட்டுச் சந்திர கும்பநீரை விடுக. ஒவ்வொருநாளும் கும்ப நீரைப் பாத்தி

¹ சூரியன் தனது கவர்ச்சியினாலே பூமி முரலிய உல கங்களைத் தாங்கி நின்றலும் அதனை இவைகள் சுற்றுதலும் வேதத்திலே செ ல்லப்பட்டிருக்கின்றன, மேல்நாட்டார் இவ்வுண்மையையறிந்து முன்னூறு ஆண்டுகளுஞ் சென்றில.

² மண் எடுத்தல் (மிருத்சங்க்ரகணம்) சுத்தமான இடத்திலே ஆசாரியர் சங்கற்பம் புண்ணியாகம சுகளீகர ணஞ் செய்து நிலத்தைத் தண்ணீரால் தெளித்துப் பிள்ளையார் பூசை செய்க.

ரங்களில் விட்டபின் கும்பத்தை நிறைத்துப் பூசிக்க. தானியங்களும் பாலும் சிவசத்தி வடிவமாக, சந்திர சூரியர் ஞானசத்தி கிரியா சத்தியாக, இவ்வாறுண்டாகும் முளையிலே தெய்வத் தன்மை விளங்கும். கிரியை செய்வோனிலே குற்றங்களுள்வாயின் அந்த முளைகள் அக் குற்றங்களைக் காட்டத் தக்கவை, முளைகள் செவ்வையாக வந்தால் நன்மையுண்டாகும். புகை நிறமாய்க் கட்டையாய் இருந்தாற் குற்றமுண்டு. குற்றத்திற்காகச் சாந்தி செய்யவேண்டும்.

முளையிடுதலின் ஒரு நோக்கம் குற்றங்களையறிந்து சாந்தி செய்தலாம்.

14. இரட்சாபந்தனம் = (காப்புக்கட்டுதல்) : இதன் நோக்கம் எடுத்த காரியம் கை கூடுதற்காக அதிலே முழுப் பற்று வருவித்தலும் ஒரு விதமான இடையூறும் வராமற்

ப்ரமணீ	ப்ரஸ்திதா	ப்ரீச்ரும்மிணி
ப்ரமரீ	பிரமா	அனந்தர்
சயந்தர்	பத்ரர்	விந்தர்

பின் மேலே இருக்கும் வடிவம்போல ஒன்பது கோட்டஞ் செய்து நடுவிற பிரமாவையும் கிழக்கு முதல் வட கிழக்கு வரையுமுள்ள கோட்டங்களில் அனந்தர் முதலியோரையும் அர்ச்சித்துச் சுவகாந்தமாகச் சாதம் முதலியன நிவேதித்துத் தூபம், தீபத்தாற் பூசிக்க. இதற்குக் கிழக்கே பூமி தேவியையும் பத்துத் திக்குப் பாலகர்களையும் பூசித்துப் பாரையைச் சுத்திசெய்து அஸ்திரமந்திரம் உச்சரித்து மண் வெட்டியால் மண்ணை எடுத்துப் பாத்திரத்தில் இடுக. பின் விநாயகர் முதலியோரை உத்வாசனம் செய்க,

காத்தலுமே. 1 ஒரு மேடையிலே ஒரு பாத்திரத்தை வைத்து அதில் அரிசியும் திருநீறுமிட்டு நூற்கயிற்றிலே திருநீற்றைப் பூசுக. மேடையை ஆதார சத்தியாகவும் பாத்திரத்தைப் பிரகிருதி தத்துவமாகவும் அரிசியை மந்திரங்களாகவும் நூற்கயிற்றை ஆத்ம வித்தியா சிவ தத்துவங்களாகவும் பாவித்து முறையே பூசித்துப் பாத்திரத்தில் மாயா சத்தியையும் பூசித்து அங்க மந்திரங்களாற்

முளையீடுதல் மண்டபத்திற்கு வடகிழக்கில் அல்லது தென் மேற்கில் பதினாறு கோட்டஞ் செய்து நடு நான்கு கோட்டத்திலும் நெல்லிட்டு எட்டிதழ்த் தாமரை எழுதி அதன்மேற் கும்பம் வைத்து வெளியேயுள்ள பன்னிரண்டு கோட்டத்திலும் சட்டிகள் வைக்க. புண்ணியாகம் சுகளீ கரணஞ் செய்து நடுக் கும்பத்திற் சந்திரனைப் பூசிக்க. பன்னிரண்டு சட்டிகளையும் மண் முதலியவற்றால் நிறைத்துச் சூரியனைக் கோட்டத்திற் குறிக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு பெயர்களாற் பூசிக்க.

திவாகரர்	வைகர்த்தர்	விசுஸ்வதர்	மார்த்தாண்டர்
அம்சமாலி	சந்திர	கும்பம்	பாஸ்கரர்
சூரியர்			ரவி
ஆதித்யர்	தூரிவிக்கிரமர்	லோகசாட்சி	லோகப்பிரகாசர்

3 சூரியனுக்குள்ள பன்னிரண்டு பெயர்களாலும் பூ" ததற்காகச் சட்டிகள் பன்னிரண்டு. ஒரு சட்டியிற் பூசிப்பது முண்டு. சட்டிகள் பாலிகை எனப்படும்.

1 சாந்த்யர்தம் விசயார்தம் தத்காலார்தகமிதிஸ்ம்று தம்—காமிகம் ஏகாரம் சர்வமித்யுக்தம் கூடாகாரம் பாப நாசனம் — உத்தரகாரணம்.

சிவனைப் பூசித்துக் கிரியை செய்வோனைச் சுத்தி செய்க. கவச மந்திரத்தோடு கயிற்றைக் கட்டி அவனுடைய நெற்றியில் திருநீறு சாத்துக. ஆண்களுக்கு வலக் கையிலும் பெண்களுக்கு இடக் கையிலும் கட்டுக.

15. வாஸ்துசாந்தி : நிலத்திலே கிரியைகள் செய்யப் படும்போது அதிலுள்ள குற்றங்களைத் தீர்ப்பது அவசியம். இதற்காக மண்டப அதிதேவதையாகிய வாஸ்து பிரமாவுக்குப் பூசை செய்யப்படும். வாஸ்து பிரமாவுக்கு அக்கினியில் பூசை ஆகுதிகள் செய்தபின், சிவபெருமானை அக்கினியிற் பூசிக்க. அதன் பின் பலாசமிலை முதலியவற்றாலும் தர்ப்பையினாலும் ஒரு வடிவம் செய்து அதிலே ஓமாகக் கிரியைக் கொழுத்திச் சுத்தி செய்ய வேண்டிய இடமெங்கும் சுற்றி இழுக்க. வாஸ்துபிரம கும்ப சலத்தைப் பின்னாலே புரோட்சித்துப் போக.

16. பஞ்சகவ்வியம் : கவ்வியம் என்பதின் கருத்துப் பசுவிலிருந்து பெறப்படுவது. அவை பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம், என்பவைகளாம். பசுவானது புண்ணிய வடிவத்தையுடையதாதலால் அதிலிருந்து தோன்றுவன மந்திரத்தைப் பதித்தற்குத் தகுதியையுடையன. மந்திரத்தைப் பதித்த பின் பஞ்ச கவ்வியத்தைப் பருகுவதினால் மனம் சுத்தமடையும். பொருள்களிலே தெளித்தலால் அவற்றிலே மந்திரம் பதிந்து அவைகளும் சுத்தமாகும். கவ்வியத்தில் பிரம மந்திரங்களும் தண்ணீரிற் சிவமூலமந்திரமும் பதிக்கப்படும். பின்பு எல்லாம்சேர்க்கப்படும்.

மண்டபத்தின் தென் மேற்கு மூலையில் அரிசியைப் பரப்பி ஒன்பது கோட்டங்களாக்கிக் கீழே காட்டிய வடிவத்திலுள்ளபடி ஆறு பாத்திரங்கள் வைத்துக் கோட்டத்துக்கும் பாத்திரத்துக்கும் பூசை செய்து அந்தந்தப் பொருள்களைப் பாத்திரத்தில் விட்டு அதற்குரிய மந்திரத்தைக் குறித்த உரு செபிக்க.

17. சிவகஸ்தம் : அஃதாவது ஆசாரியர் தம்முடைய கையிலே சிவபெருமானை எழுந்தருளச்செய்தல், எவ்வாறெனில், வலது உள்ளங் கையில் இடது கைப் பெருவிரலாற் சந்தனத்தைத் தடவி நடுவே சிவாசனத்தையும் சிவமூர்த்தியையும் நியசித்துப் பெருவிரல் முதலாக ஐந்து விரல்களிலும் பிரமமந்திரம் ஐந்தையும் பதித்து ஞான சரீரத்தையும்

வடக்கு + —

பிரகிருதிகோஷ்டம்	சாதாக்யகோஷ்டம்	
அவ்யக் பாத்ரம்	சுசாந்தபாத்ரம்	
மூலமந்திரம் (6)	தத்புருஷம் (2)	
தண்ணீர்	தயிர்	
புருஷதத்வ கோஷ்டம்	சிவதத்வம்	வித்யாதத்துவம்
ரத்நோதகபாத்ரம்	சுப்ரதிஷ்டபாத்ரம்	தேஜோவத் பாத்ரம்
வாமதேவம் (4)	ஈசாநம் (1)	அகோரம் (3)
கோசலம்	பால்	நெய்
	காலதத்துவ கோஷ்டம்	
	அமிர்தாத் மகபாத்ரம்	
	சத்யோசாதம் (4)	
	கோமயம்	

திருநேத்திரத்தையும் பதித்துச் சிவபெருமானை எழுந்தருளச் செய்து சிறு வீரல் முதலாக அங்க மந்திரங்களைப் பதித்துக் கையைச் சிவ வடிவமாக்குதல்.

18. ஞானவான் : தர்ப்பையினாலே வா ள் போ லச் செய்து அதிலே மந்திரத்தைப் பதிக்க. அது ஞான வாளாகும். மெய்யறிவைத் தந்து மலங்களை அறுப்பதாதலால் ஞானசத்தி வாளாகப் பாவிகப்படும். இதனை,

ஞானவாளேந்துமையர் நாதப்பறையறையின்
மானமாவேறுமையர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீற்றுக் கவச மடையப்புகுமின்கள்
வானவூர்கொள்வோநா மாயப்படை வாராமே.

என்னுந் திருவாசத்திலே காண்க.

பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம், தண்ணீர் என்ற முறைப்படி பூசிக்க. பின்பு கோமயத்தைக் கோசலத்திலும் கோசலத்தை நெய்யிலுமாக இப்படியே முறைப்படி ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தண்ணீரை அவற்றோடு சேர்க்க. சங்கிதா மந்திரங்களைச் செபித்து ரட்கை அவகுண்டஞ் செய்து தேனுமுத்திரை கொடுக்க. பிராயச்சித்தத்துக் காயின் மூல மந்திரம் நூற்றெட்டுருச் செபிக்க

சிவபூசை செய்யும்போது தென்கிழக்குக் கோட்டத்தில் மாவும் தென்மேற்கில் நெல்லிக்காய்ப்பொடியும் வடமேற்கில் மஞ்சளும் அபிஷேகத்திற்காக வைக்கப்படும்.

3, தீட்சையியல்

1. தீட்சை.

மூலவகைத் தீட்சை : தீட்சை என்னுஞ் சொல்லுக்கு ஞானத்தைக் கொடுத்து மலத்தைக் கெடுப்பது என்பது கருத்து, (தீ = கொடுத்தல், ஷை = கெடுத்தல்) இது சமயம், விசேஷம், நிர்வாணம் என மூன்று வகைப்படும். சமய தீட்சையானது ஒருவர் சைவ சமயத்திற் புகுதற்காகச் செய்யப்படுவது. ஆதலாற் சமயதீட்சை பெருதவன் சைவ சமயத்தவன் ஆகான். அவன் விவாகம் அந்தியேட்டி சிராதத் தம் முதலிய சைவக் கிரியைகளைச் செய்தற்குத் தகுதியில் லாதவன். இந்தக் கிரியைகளிலே மந்திர செபமும் மந்திரத்தாற் பூசையுஞ் செய்ய வேண்டியிருத்தலால் தீட்சை பெருதவன் இவைகளைச் செய்ய இயலாமலிருப்பான். தீட்சை நடக்கும்போது மந்திரத்தினாலுங் கிரியையினாலும் சிவ பெருமானுடைய பேரருள் மாணாக்கனுக்குக் கிடைக்கும். அந்த அருளோடு கேட்கப்பட்டால் மாத்திரம் மந்திரசெபம் பயன்படும். ஆதலால் தீட்சை பெருமற் செய்யும் மந்திர செபம் பயன்படமாட்டாது. சைவ சமயிகள் ஏழு வயது வரையிலே தீட்சை பெற வேண்டும். விசேஷ தீட்சை சிவ பூசை செய்யத்தக்கவர்களுக்குஞ் சிவயோகம் சாதிப்பவர்களுக்கும், நிர்வாண தீட்சை ஞானநெறியில் ஒழுகுவோர்க்கும் உரியன.

எழுவகைத் தீட்சை : தீட்சையானது கிரியைவகையால் எழுவகைப்படும். அவையாவன : நயன தீட்சை, பரிசு தீட்சை, மானச தீட்சை, யோக தீட்சை, வாசக தீட்சை. ஓளத்திரி தீட்சை, காத்திர தீட்சை யென்பன. இவற்றுள் இங்கே சொல்லப்படுவது ஓளத்திரி தீட்சை. இதிலே மற்றைய தீட்சைகளும் வரும். மற்றையவை தனியே செய்யப்படுவதுமுண்டு. ஓளத்திரி தீட்சையாவது அக்கினி காரியத் தோடு செய்யப்படுவது.

சை. வி. - 4.

சமய தீட்சையின் முற்கிரியை : தீட்சை செய்யும்போது மாணாக்கனுக்கு விசேஷ சத்தி செய்தல் வேண்டும். இது சிவாக்கினியாற் செய்யப்படுவது. இதற்கு ஒரு யாக மண்டபம் வேண்டும். யாக மண்டபத்திலே நாலு வகையான பூசை நடைபெறும். அவையாவன : (1) மண்டபத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் மூர்த்திகளுடைய பூசை, (2) மண்டபத்தைக் காப்பவராகிய யாகரட்சகருக்குக் கும்பத்திலேபூசை. (3) யாகத்திற்குத் தலைவராகிய மண்டலேசுரருக்குப்பூசை, (4) யாகத்தில் உண்டாக்கப்படும் சிவாக்கினி ¹ யிற் சிவ பூசை என்பன.

தீட்சை முறை : மாணாக்கன் தீட்சை பெறுதற்கு விரும்பிக் குருவிடம் போய் அவருடைய உத்தரவு பெற்று அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்யவேண்டும். தக்க இடத்திலே மண்டபத்துக்கு இடமெடுத்து மாணாக்கனுக்கு குருவுஞ் சங்கற்பஞ் செய்வர். பின்பு குரு மண்டப வாஸ்துசாந்தி செய்து மண்டபத்தைக் ² கலாரூபமாகத் தியானித்து உள்ளே போவர். அங்கே விநாயகபூசை, புண்ணியாகம், அங்குரார்ப்பணம், இரட்சாபந்தனபூசை செய்து மாணாக்கனுக்குக் காப்புக் கட்டுவர். பின்பு பக்கத்திற் குறித்த விதமாக மண்டபத்திலே கும்பங்கள் எவக்கப்படும்.

¹ சிவபெருமான் விசேஷமாக எழுந்தருளியிருக்கும் அக்கினிக்குச் சிவாக்கினி என்று பெயர். இது சிவலிங்கத்தைப்போலச் சிவ வடிவமாம்.

² கலையாவது சகலதத்துவங்கள் புவனங்கள் முதலிய பாவற்றையுந் தாங்குவதாகிய சத்தி. இது ஐந்து வகைப்படும். நிமிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியத்தை.

பின்வரும் முறைப்படி மண்டபபூசை செய்யப்படும்.
(1) சிவசூரியன் (2) 1 தோரண சூலதேவதைகள் (3) கலைகள் (சாந்தி, நிவிர்த்தி, வித்தை, பிரதிட்டை ஆகிய கலைகளுக்குக் கும்பத்திலும், சாந்தியதீதகலைக்கு நடுவில் ஆகாயத்திலும்) (4) சிவபத்தர்களும். சிவமூர்த்திகளும் (5) மேற்கு வாயிலில் துவாரபாலகர் (6) கொடித்தேவர்கள்.

ஆசாரியசுத்தி: ஆசாரியர் கரநியாசம் பூதசுத்திசெய்து சிவபெருமானை இருதயத்திற் பூசித்துச் சகளீகரணம், அந் தர்யாகம், மந்திரசுத்தி செய்து தன்னையிலே சிவபெருமா னுடைய பேரருளைப் பதித்து அதைத் தலையில் வைத்து எங்குமுள்ள அஞ்ஞானத்தையும் நீக்குவர். யாகத்தை இரட்சித்தற்கும் மாணாக்கனது மும்மலங்களையும் போக்கு தற்கும் ஆசாரியர் ஞானவானை அணிந்துகொள்க. பஞ்ச கவ்னியம்செய்து யாகப்பொருளிலும் யாகசாலையிலும் தெளித்துச் சுத்திசெய்க, வாஸ்துபிரமாவையும் லட்சுமியை யும் யாகரட்சகரையும் தேவியையும் பூசிக்க. பின்பு லோக பாலகர் தசாயுதங்கள் ஆகிய இவற்றிற்குப் பூசைசெய்து யாகத்தைக் காக்குமாறு லோகபாலகர்களை வேண்டிக் கொள்க. யாகரட்சகரையும் தேவியையும் எடுத்து யாக சாலையைச் சுற்றிக்கொண்டுவந்து வைத்துப் பூசித்து இரட் சிக்கும்படி பிரார்த்திக்க. அதன்பின் விக்கின விநாயகரை யும் 2 சப்தகுருவையும் பூசிக்க.

மண்டலேசுர பூசை: சிவவடிவம் எழுதப்பட்ட ஒரு பன கையில் முறைப்படி சிவபூசை செய்க. இந்த மூர்த்தியே யாகத்திற்குத் தலைவர். மூலமந்திர செபம்பண்ணிப் பூசா

1 தோரணங்கள் கொடிகள் முதலியவைகள் தேவர் களைக் குறிப்பன.

2 சப்தகுரு ஆவார்: சதாசிவர், அநந்தர், ஸ்ரீகண்டர், உமாதேவியார், சுப்பிரமணியர், விஷ்ணு, பிரமா,

பலனைச் சிவபெருமானுக்கே சேர்த்து அக்கினிகாரியஞ் செய் தற்கு உத்தரவுபெற்றுக் குண்டத்திற்கு முன்னே வடக்கு முகமாக இருந்து அக்கினிகாரியஞ் செய்க.

அக்கினி காரியம்: பின் சிவாக்கினி உண்டாக்கி அதிலே சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து அக்கினியிலுள்ள சிவமும் மண்டலத்திலுள்ள சிவமும் ஒன்றாகப் பாவித்தற்குச் சந்தானஞ்செய்க. சிவாக்கினியிலே ஆகுதியிடுக.

ஆகுதித்தொகை:

1. மூலமந்திரத்தால் 108
2. பிரமாங்கங்களால் 10
3. விசேஷ தர்ப்பணம் 100 (பூர்ணாகுதியோடு)
4. தீமைகள் நீக்கி நன்மையுண்டாக 400
5. ஒவ்வொரு மாணாக்கனுக்காக 100 பூர்ணாகுதியோடு
6. மூலத்தினாலும் பிரமாங்கத்தினாலும் ஸ்வாகாந்த மாய் ஒவ்வொன்று.
7. இம்மந்திரங்கள் (ஹும்படந்தமாக) மும்மூன்று.

மாணாக்கன் உட்புகுதல்: பின்பு ஆசாரியர் தீகைச் செய் தற்குச் சிவபெருமானிடம் உத்தரவுபெற்று மாணாக்கனுக் குப் பஞ்சகவ்வியம் கொடுத்து மேற்கு வாயிலிலே தர்ப்ப பையை வளைத்துப் போட்டு அதிற்பிரணவத்தைப் பதித்து அதற்குமேல் அவனை நிறுத்துதல் வேண்டும் ஏனென்றால் பிரணவமானது ஆன்மாவைக் கடவுளோடு சேர்க்கும் வல்லமையுடையது. ஆன்மாவாகிய அம்பைப் பிரணவமாகிய வில்லில் வைத்து எய்தால் ஆன்மா கடவுளைச் சேர்ந்து கடவுளோடு ஒன்றாகும் என்று உபநிடதத்திற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது, (முண்டகம் 2 - 2 - 4)

நயன தீகை: (நயனம் = கண்) பின்பு ஆசாரியர் மாணாக்கனை அருட்பார்வையாற் பார்ப்பார். அந்தப் பார்வை அவனுடைய ஆணவத்தின் வலியைக் கெடுக்கும். எவ்வா

தெனில். விஷவைத்தியன் விஷந்தீர்க்குந் தெய்வமாகத் தன்னைப் பாவித்து எந்நாளும் மந்திரசெபஞ் செய்து வருதலால் மந்திரசத்தியானது அவனுடைய கண்ணில்நிற்கும். அவன் விஷம் தீண்டப்பட்டவனைப் பார்க்க அப்பார்வையிலுள்ள மந்திரசத்தியினால் விடந்தீரும். இதுபோலச் சிவமாகப் பாவித்துச் சிவமந்திர செபஞ் செய்துகொண்டுவந்த ஆசாரியருடைய கண்ணிலே நேத்திர நியாசத்தினாலும் மந்திரசத்தி நிற்கும். அவர் பார்க்கும்போது அவருடைய பார்வை மாணுக்கனுடைய மலவலியைக் கெடுக்கும்.

சகல நற்குணங்களும் உண்டாதற்காகத் தலையிலே விபூதிபோட்டு நெஞ்சிலே தட்டித் தர்ப்பையினிலே உடம்பைத் தடவுவர்.

அவனுடைய ஆத்மாவைச் சிவமாகப் பாவித்துச் சரீரத்திலே மந்திரத்தைப் பதித்து, அவன் பூசைசெய்தற்காக அவனுடைய கையிலே பூக்களைக் கொடுப்பர். பின்பு மந்திரசெபஞ் செய்யப்பட்ட சீலையினால் அவனுடைய கண்ணை மறைத்து அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு மண்டபத்தைச் சுற்றிக் கிழக் வாயிலிற் புகுவர். பாவத்துக்குக் காரணமான பொருள்களைப் பாராது தடுத்தற்காகக் கண் மூடப்படுமென்று சொல்லுவர். பின்பு மண்டலேசுரனுக்குத் தெற்கே நிறுத்திச் சீலையை எடுத்துவிட்டு அவரிலே பூவைப் போடுவித்து அவரை வணங்கவைப்பர்.

தீட்சா நாமம்: அந்தப் பூ மண்டலத்தில் எப்பக்கத்தில் விழுகின்றதோ அப்பக்கத்தின் பெயரே அவனுடைய தீட்சா நாமமாகும்.

பரிசு தீட்சை: பின்பு அவனை வலப்பக்கத்திற் பிரணவாசனத்திலிருத்தி அவனுடைய ஆத்மாவை, சிவாசனமாகிய திருதயத்திலிருத்தி அவனுக்கு விபூதி பூசித் தம்முடைய கையைச் சிவபெருமானது திருக்கரமாக்கி அவனுடைய தலையில் வைத்துச் சிவமந்திரத்தை உச்சரித்து அவனுடைய சரீரம் முழுவதையுந் தடவுக. இதனால் அவனுடைய மாயமலம் வலிகெடும்.

மண்டலேசுவரருக்குங் கும்பங்களுக்கும் அவன் கையி னூற் பூவைச் சாத்தவைத்து உணங்கப்பண்ணி வலப் பக் கத்திலிருத்துக.

யோக தீட்சை: மாணாக்கனுடைய கையிலே தர்ப்பை அடியைக் கொடுத்து நுனியைத் தன்னுடைய முழங்காலிற் சந்திலிடுக்கி, மாணாக்கனது இடது நாடியை யும் வலதுநாடியையும் தன்னுடைய வலதுநாடி இடது நாடிகளோடு முறையே தொடுத்து அவனுடைய சிற்சத் தியை அவனது வலதுநாடியாலுந் தனது இடதுநாடியாலு மெடுத்துத் தன்னுடைய சிற்சத்தியோடு சேர்த்துச் சிவத் தன்மையை யடைவித்துப் பின்பு அவனீற் சேர்த்துவிடுக.

சிவாக்கினியாற் சுத்தி: அக்கினியிலே சங்கிதை மந்திரத் தால் மாணாக்கனுடைய தலையிற் சம்பாத ஓமஞ்செய்க.

சம்பாத ஓமமாவது: ஆகுதி செய்யும்போது ஒரு பகு தியை அக்கினியிலும் மிஞ்சியதை அவனுடைய தலையிலும் விடுதல்;

வாசக தீட்சை: பரிசுதீட்சை பயனுறுதற்காகவும் மந் திர பூசையாகவும் மூலத்தால் நூருகுதியும் பிரமாங்கத் தால் பத்துப் பத்தும் பூர்ணகுதியுஞ்செய்து எல்லாக் குற் றங்களுந் தீர்தற்காக மூலத்தால் நூற்றெட்டும் பூர்ண குதியுஞ் செய்க. பின்பு மந்திரங்களையுபதேசித்துச் சிவனுக் கும் அக்கினிக்கும் அவனைக் கொண்டு பூசை செய்வித்து அவனை ஆசீர்வதித்து மூர்த்திகளை விசர்ச்சனம் செய்க.

சாத்திர தீட்சை: பின்பு சைவ சமய உண்மைகளையும் சைவ அனுட்டானங்களையும் போதிக்க.

விசேஷ போதனை: கடவுளையும் வேதாகமங்களையும் குருவையும் அவமதிக்கலாகாது. நிர்மாலியத்தையேனும் கோபுர நிழலையேனும் ¹ மிதிக்கலாகாது. சிவபூசை குரு பூசை அக்கினி பூசைகளை விடலாகாது.

¹ நிழலை மிதியாது போதல் இயலாதாயின் மூன்றி லொரு பங்கிற்குள்ளே மிதிக்கலாம்.

2. மாணாக்கர் ஒழுக்கம்

இந் நாளிலே தீட்சை பெறுவோர் மாணாக்கராதலால் அவரது கடனைக் குறிப்பது முறைமையாம். மாணாக்கராவார் கற்போர், கற்கப்படுவன எவையெனில்; நூல்கள், நற்பயிற்சி, நல்லொழுக்கம், வழிபாடு ஆகிய நான்குமாம். மாணாக்கனது பற்று முழுவதுங் கல்வியிலே செல்ல வேண்டும். நற்கம்போது முழுஅவதானமும், கற்றதைப் பழை முறை நினைத்தலும், அதைத் தன் அறிவின் நிலையான பகுதியாக்கலும் நூற்கல்வியின் அங்கங்களாம். இவைகள் முறையே கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் எனப்படும்.

நற்பயிற்சியாவது; மனம் வாக்குக் காயமாகிய முன்றையும் முறைப்படி பயிற்றுதல்¹. சிறு வயதிலே இவைகளை நல் வழியிலே விடுதல் மிக எளிது. தீய பழக்கம் பழகிய பின்பு அதனை விடுதல் அரிது. தீயபழக்கம் பழகமுன் தீயவழிக்குப் போகாதிருத்தல் இலகு. அபின் தின்று பழகியவன் அதைத் தின்னாமலிருத்தல் அரிது. அதைத் தின்னாதவன் தின்னாமலிருப்பது சுலபம். பழக்கங்களை முதற் பழக்குவது சிறு வயதிலாதலால், மாணாக்கர்கள் நற் பழக்கங்களைப் பழகுவது அவசியம். பழகிய பழக்கம் எதுவானாலும் அது இன்பத்தையே கொடுக்கும். மனத்தை நல்ல விஷயங்களிலே செலுத்திப் பழக்க வேண்டும் வாக்கு² உண்மையாயும் ³ நன்மையாயும் ⁴ இயன்ற அளவு இனிமையாயும் ⁵ மட்டாயும் இருத்தல் வேண்டும். இதற்

- ¹ புறந்தூய்மை நீரானமையும் அகந் தூய்மை வாய்மையாற் காணப்படும்.—(வாய்மை - உண்மை)
—திருக்குறள் 298.
- ² அறங் கூற்றானல்ல செயினும் ஒருவன் புறங்கூறன் என்றல் இனிது. —திருக்குறள் 181.
- ³ பணிவுடையன் இன்சொலனாதல் ஒருவற்கு அணியல்ல மற்றுப்பிற. —திருக்குறள் 95.
- ⁴ யாகாவாராயினு நாகாக்க காவாக்காற் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.—திருக்குறள் 127.

கெதிரானவை பொய் குறளை கடுஞ் சொல் பயனில் சொல் எனப்படும், சிறுவயதிலே ஒரு வகையான தற் பெருமை தோன்றும். அதனாலே மாணாக்கர்கள் தங்களுக் கெல்லாந் தெரியுமென்றெண்ணுவதுண்டு. உள் ஈபடி கல்வி யறிவினாலும் அநுபவத்தினாலும் ஆராய்வினாலுங் குறைந்த நிலை மாணாக்கரது நிலை. இந்தப் பிழையான எண்ணத்தைக் களைந்து பெரியோர் முன்னே மட்டாகவும் மரியாதையாக வும் பேசிப் பழக வேண்டும். சரீரப் பயிற்சி பல வகைப் படும். உபயோகப்படுத்தப்படாத ஆயுதம் கறை பீடித்துக் கெடுவதுபோலச் சரீரம் பயிற்சியின்மையாற் கெடும். பல வகையான வேலைகள் செய்ய வேண்டும். நிலச் செய்கை யால் உணவுப் பொருள் அதிகரித்தலாலும் பொருள் வச வுண்மையாலும் மகிழ்ச்சி யுண்டாதலாலும், இதுவே சரீ ரப் பயிற்சிகளுட் சிறந்தது. வீட்டுக்குரிய மற்றைய தொழில் களும் மிகவும் நன்மையானவை. இவையன்றி வெய்யில் மழை பனி முதலியவற்றை அனுபவித்துப் பழகிக்கொள்ளல் வேண்டும். உணவு சுத்தமானதாய் அளவாக இடம்பயில் லாததா யிருத்தல் வேண்டும். வியாதி களை வருவிக்கும் புகையிலை, தேயிலை, கள் முதலியவற்றிலுள்ள இயல்பான வெறுப்பை வளர்க்க வேண்டும்.

இரக்கம். பொறுமை, பிறர்நல விருப்பம், இனிய நடை முதலியன சிறு வயதிலே இன்பத்தைத் தருவன. இவற்றை வளர்த்து வந்தால் நல்லொழுக்கந் தானேவரும். நல்லொழுக்கத்தால் மனமும் உடம்பும் உறுதிப்படும். அறிவும் ஆரோக்கியமும் ஆயுளும் நீடிக்கும். விஷய இன் பங்களிலும் வீண் செலவிலும் வெறுப்புற்று எவ்வகை வசதிக் குறைவையும் பொருட்படுத்தாது மனத் திருத்தி யோடு வாழவேண்டும் சாரதியானவன் குதிரையை அடக்கி ஆளுவதுபோல மாணாக்கர்கள் மனம் வாக்குக் காயத்தை அடக்கி ஆளவேண்டும்.

வழிபாடு : கடவுள்வழிபாடு, பெரியோர் வழிபாடென இருவகைத்து. கடவுள் வழிபாடு சிவபுண்ணியம். பெரி

யோர் வழிபாடு பசுபண்ணியம். “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்” என்னுந் திருவாக்கை நிலையாகப் பிடித்துத் தாய் தந்தையருக்கு வேண்டிய தொண்டுகளை ஆசையோடு செய்தல்வேண்டும். இறந்தபின் அவர்களுக்குப் பூசை முதலியன செய்பவர்கள் அவர்கள் உயிரோ டிருக்கும்போது மரியாதை செய்தலும் ஏவல் செய்தலும் மிக அவசியம் என்று கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் தமையன், குரு முதலிய பெரியோரையும் பேணி நடத்தல் வேண்டும். கடவுளை வழிபடுவோர் கடவுளால் விதிக்கப் பட்ட சமயாசாரங்களைக் கைவிடலாகாது. தாய் தந்தையரையும் அவர்களுடைய முன்னோரையும் வழிபடுவோர் எவ்வகை வசதியினம் வந்தாலும் அவர்கள் அநுசரித்த குலாசாரந் தேசாசாரங்களையும் ஒரு காலமுங் கைவிடலாகாது. அவைகளை விட்டோர் அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெறார். பெண்கள் மற்றைய கல்விகளோடு சமையல் முறையுங் குழந்தைகளை வளர்க்கும் முறையுங் கற்றல்வேண்டும். யாவரும் நித்திய கருமம் முறைப்படி செய்தல் வேண்டும்.

3. நித்தியகர்ம முறை

1. விடியமுன் நித்திரைவிட்டெழுந்து இயன்றவரை சுத்திசெய்து சிவனைத் தியானஞ் செய்க.

2. வெளியே போய் மலசலங் கழித்து மண்ணினாலுந் தண்ணீரினாலும் நன்றாகச் சுத்தி செய்க. தடியினுற்பல் விளக்கிச் சுத்தி செய்க

3. ஸ்நாந முறை — வாய் கொப்பளித்து ஆசமனம் சகளீகரணம் செய்க. உடம்பின் அழுக்கைப் போக்குதற்கு மண் முதலிய முரணான பொருட்களை அஸ்திர மந்திரத்தா லெடுத்துச் சங்கிதை மந்திரங்களை உச்சரித்துப் பூசுக. தண்ணீரைச் சிவதீர்த்தமாகப் பாவித்துச் சிவனை நினைத்து ஸ்நாநனஞ் செய்க. தூய உலர்ந்த சீலையினால் ஈரத்தைத் துடைத்துத் தூய உலர்ந்த சீலை தரித்துக்கொள்க.

4. அநுட்டானஞ் செய்தபின் இயலுமானால் ஆலய தர்சனஞ் செய்க.

5. உணவு — இலையிலேனும் சுத்தமான வேறு பாத்திரத்திலேனும் போசனம் படைக்கப்பட்டபின்பு அதில் அஸ்திர மந்திரத்தால் நீர் தெளித்துக் கவச மந்திரத்தால் அப்பியுட்சணஞ் செய்து சிவனுக்கும் குருவுக்கும் வெவ்வேறாக நிவேதித்து, வீண் பேச்சுப் பேசாமற் சிவபெருமானை நினைத்துக்கொண்டு உண்ணுக. (வெள்ளுள்ளி, சுரைக்காய், வெங்காயம், மற்சம், மாமிசம் ஆகிய இவைகள் விலக்கப்படவேண்டும்.) கையலம்பு முன் தத் புருஷத்தினாலே தண்ணீரைப் பருகுக. பின் கை கால் கழுவி ஆசமனஞ் செய்து திருநீறு பூசுக.

6. படுக்கை — இரவிலே படுக்கையிடத்துக்குச் சென்று திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்துத் தன்னைச் சிவமாகப் பாவித்து நித்திரை செய்க.

4. சைவ அநுட்டானம்

விடிதற்கு ஐந்து நாளிகைக்கு முன் நித்திரைவிட்டெழுந்து கடவுளை நினைத்துத் துதித்து வெளியே போய் மலசலங் கழித்துச் சுத்தி செய்து தந்த சுத்தி செய்து ஸ்நானம்பண்ணித் தோய்த்துலர்ந்த சீல கௌபீனங்களை அணிந்து திருநீறு பூசிச் சைவ அநுட்டானஞ் செய்க. சைவ அநுட்டானத்திற்கு உயிராயுள்ளது ஐந்தெழுத்தாற் கடவுளை வழிபடுதலே. இதற்குத் துணையாக உடற் சுத்தியும் உள்ளச் சுத்தியும் வேண்டும். அஃதாவது ஆணவம் கர்மம் மாயையாகிய மும்மலங்களின் வலியை அடக்க வேண்டும். இவற்றிற்கு விபூதி ஸ்நானமும் மந்திர ஸ்நானமுமே முக்கியமானவை. ஆதலாற் சைவ அநுட்டானத்தில் மூன்று பகுதிகளுண்டு. அவை விபூதிஸ்நானம், மந்திர ஸ்நானம் கடவுள் வழிபாடு என்பன. இவைகள் ஒவ்வொன்றுஞ் செய்யமுன் ஆசமனஞ் செய்ய வேண்டும்.

1. விபூதி ஸ்நானம்—சுத்தமான பாத்திரத்திலே தண்ணீர் நிறைத்துக் கிழக்கு முகமாகவேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் இருந்து விநாயகரையுங் குருவையும் வணங்கித் தண்ணீரைச் சுத்தி செய்க. எப்படியெனில்

(1) நீர்ச்சுத்தி — வலதுகைச் சுட்டு விரல் நடுவிரல்களை மடக்கிக்கொண்டு பெரு விரல் அணிவிரல்களுக்கிடையாக இச்சா ஞானக் கிரியா சத்தி வியாபகமான தனது கண்களால், இவ மந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு தண்ணீரைப் பார்க்க. இதனாலே தண்ணீரிலுள்ள குற்றங்கள் திரும் இது நீரீட்சணம் எனப்படும். நீரீட்சணம் பார்த்தல். அஸ்திர (பட்) மந்திரஞ் சொல்லிப் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களால் நீரைச் சுற்றி நொடித்துக் கவச மந்திரம் (வெளஷட்) உச்சரித்துச் சுட்டு விரல் நுனியினால் சுற்றுக் இவை முறையே திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் எனப்படும். இவைகள் நீரிலே குற்றங்கள் வராமற் காக்கும்.

(2) ஆசமனம்.

(3) விபூதிசுத்தி—திருநீற்றை இடதுகையில் வைத்து அஸ்திரமந்திரத்தினால் (பட்) நீரைத் தெளித்து அதில் ஒரு சிறுகுற்றைப் பெருவிரல் அணிவிரல்களாலெடுத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் (உம்பட்) தென்மேற்கு மூலையிலே தெளிக்க.

தென்மேற்கு இராட்சதமூலை எனப்படும். விபூதியிற் குற்றமான பகுதியென அது நீக்கப்படும். முன்போல, நீரீட்சணம் திக்குபந்தனம் அவகுண்டனஞ்செய்து பதினொரு மந்திரங்களையுஞ் சொல்லி அதிலே பதிக்க. இதனாலே சிவசத்தி வடிவமான திருநீற்றிலே சிவசத்தி பதியும்.

(4) விபூதி அணிதல்—எஞ்சிய விபூதியின் ஒரு கூற்றைப் பெருவிரல் அணிவிரல்களால் லெடுத்துத் தலைமுதலாக உடம்பெங்கும் பூசி, மற்றொரு கூற்றில் இருதயத்தால் நீர் விட்டுக் கவசத்தாற் (வெளஷட்) குழைத்து நடுவிரல் மூன்றினாலும் சிரசிலும் நெற்றியிலும் மார்பிலும் கொப்பூழிலும் முறையே நான்கு முதலிய நான்கினாலும் பூசி,

முழந்தாள் புயம் முழங்கை மணிக்கட்டு விலா மதுகு
கழுத்து ஆகிய இடங்களிலே சத்தியோசாத மந்திரஞ்
சொல்லிப் புகுக.

(5) விபுதி ஸ்நானம்—எஞ்சிய திருநீற்றிலே தண்ணீர் விட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைச் சொல்லியபின் தலையிலே தெளிக்க.

2 மந்திர ஸ்நானம்—ஆசமனமும் பிராணாயாமமுஞ் செய்து அநுட்டான தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்தமாக்கி அதை மந்திரஸ்நானத்துக்காக உபயோகிக்க. சிவதீர்த்தமாக்குதல் சிவதீர்த்தகரணமெனப்படும்.

(1) சிவதீர்த்த கரணம்—புருவ நடுவிலே ஞானமயமாகிய அமிர்தமுண்டு. அதை இருதயமந்திரம் (வெளஷட்) சொல்லிச் சுட்டுவிரலினால் எடுத்துத் தீர்த்தத்திலே வைத்து மூலமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

(2) சலத்தை இடக்கையில் விட்டுச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்துத் தலையிலே தெளிக்க.

(3) சலத்தை வலக்கையால் மூடிச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்து இடக்கையிலே சலத்தை விட்டுக் கீழே ஒழுகுகின்ற சலத்தைச் சங்கிதையால் (வெளஷட்) தலையிலே தெளிக்க.

(4) எஞ்சிய சலத்தை வலதுகையில்விட்டு மூக்குக்குக் கிட்டப் பிடித்து அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள சிவசத்தியினாலே சரீரத்திலுள்ள தீவினையைக் கெடுத்து வலக்காற் பெருவிரலிலுள்ள ஞானாக்கினியில் அஸ்திரமந்திரம் (உம்பட்) சொல்லிவிட்டுக் கைகழுவுக. இதனாலே தீவினையின் பயன் அப்போது மறையும். இது அகமர்ஷண மெனப்படும். (அகம் - பாவம், மர்ஷணம் = கெடுத்தல்),

3. கடவுள் வழிபாடு—ஆசமனஞ்செய்து,

(1) சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்க.

தர்ப்பணம் = திருப்திசெய்தல். எப்படியெனில்: இரண்டு கையும் நிறைந்த சலத்தைச் சிவமந்திரத்தைச் சொல்லி மூன்றுமுறை விடுக. சிவமந்திரத்தைப் பத்துத்தரம் சொல்லிச் சிவமந்திரத்தாற் பின்னுந் தர்ப்பணஞ்செய்து, சங்கிதையால் (சுவாகா) ஒவ்வொரு தரமும் உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியராயினோர்க்கு ஒவ்வொரு முறையும் அந்த அந்த மந்திரத்தால் (சுவாகா) தருப்பணஞ் செய்க,

(2) ஆசமனஞ்செய்து சலத்திலே வைத்த அமிர் தத்தை இருதய மந்திரத்தால் (வெளஷ்ட்) எடுத்துப் புருவ நடுவில் ஒடுக்குக. இது தீர்த்தோபசங்கார மெனப்படும். இரண்டுகை நிறையச் சலம்விட்டுச் சங்கிதையைச் செபித்துச் சூரிய மண்டலத்திலே விளங்கும் சிவபெருமானுக்குத் தருப்பணஞ் செய்க.

(3) வடக்கு முகமாக இருந்து சிவபெருமானது உருவத் திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தை நினைத்துச் சிவமூலமந்திரத்தை நூறு முறையேனும் ஐம்பது முறையேனும் பத்து முறையேனும் இயன்ற அளவு செபித்து, செபத்தைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக் கொடுத்துத் தோத்திரஞ் செய்க, சலத்தைக் கால்படாத இடத்தில் விடுக.

4. விவாகவியல்

விவாகமாவது அறம் பொருள் இன்பம் வீடாகிய நான்கு பயன்களையும் பெறுதற்காக ஒரு வாழ்க்கைத் துணையைப் பெறுதல். இது பலவகைப்படும். சைவநூலிலே விதிக்கப்பட்ட விவாக முறையாவது பெண்ணை அவளுடைய தகப்பன் முதலிய ஒருவர் நாயகனுக்குக் கொடுக்கும் வகையே. விவாகத்திலே வழக்கமான முற்கிரியைகளுக்குப் பின் நடைபெறுவன: பிதூர்த்தேவரது ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுதல், தாலிகட்டுதல், ஓமம், நவக்கிரக தானம், ஏழடி நடத்தல், ஆம்மி விதித்தல், அக்கினியை

வலம்வருதல், நாலாம் நாளில் எண்ணெய் தேய்த்து முழு குதல், அருந்ததியைக் காட்டுதல், பெரியோரது ஆசீர்வாதம் என்பவைகளாம்.

முற்கிரியைகள் — மணமகன் விவாகம் செய்தற்கும், ஆசாரியர் அதை நடத்துதற்கும், சங்கற்பம் செய்தபின், பிள்ளையார்பூசை, புண்ணியாகம், பஞ்சகவ்வியம், அங்கு ரார்ப்பணம், இரட்சாபந்தன பூசையாகிய இவை நடைபெறும்; மணமகனுக்கு இரட்சாபந்தனமானபிறகு ஆசாரியர் முறைப்படி சிவகும்பத்துக்குந் தேவிகும்பத்துக்கும் பூசை செய்வார். நவக்கிரககுற்றம் போதற்காகவும் பூசை செய்யப்படும். அதன்பின் ஓமத்துக்காக அக்கினியுண்டாக்கப்படும். யாகேசுவரர் யாகேசுவரியைக் கும்பத்திலே பூசித்து அதன்பின்னர் அக்கினிகாரியஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிதுர் ஆசீர்வாதம் — குடும்பவாழ்வைத் தொடங்கும் போது அது தவறின்றி நடத்தற்கு அக்குடும்பத்து முன்னோரது ஆசீர்வாதம் வேண்டும். இவர்களுட் சிறந்தவர்களாகிய பிதுர்களை மகிழ்வித்தற்கு ஒரு வகையான சிராத்தம் மணமகனுடைய தந்தையாலும் மணமகனுடைய தந்தையாலுஞ் செய்யப்படும். இதில் பூனூல் வலமாகத் தரித்தல் வேண்டும். தர்ப்பை கிழக்குமுகமாக வைத்தல் வேண்டும். அறுகும் நெல்லுமணி, எள்ளும் அப்பிரதட்சணமுந் தகாதவை. மற்றயவை வழக்கமான சிராத்தம் போல நடைபெறும். இது பிதுர்களை விவாகத்துக்கழைக்கும் பான்மையுமாம்.

மணமகனுக்கு உபசாரம் — மணமகளை யழைத்து மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்திலிருத்தி இரட்சாபந்தனஞ் செய்த பின்பு, அவளுடைய தந்தையார், (தகப்பன் இல்லையாயின் தமையன், அல்லது தாயாரின் சகோதரன் முதலியோர்) கன்னிகாதானத்திற்காகச் சங்கற்பஞ் செய்வார். பின்பு மணமகனுடைய காஸ்கமுனி வஸ்திரம் சுகந்தம் கொடுத்தல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்வார்.

கன்னிகா தானம் — மணமகளுடைய தந்தையார் கிழக்கு முகமாக விருந்து மணமகளைக் கிழக்குமுகமாக

வைத்து இரண்டு கோத்திரப் பேர்களுஞ் சொல்லி மங்கலப் பொருள்களோடு அவளுடைய கையை மணமகனுடைய கையிற் கொடுத்துக் கையிலே தண்ணீர் விடுவர்.

¹ மணமகன் மணமகளுடைய கையிற் பிடித்து அவளை ஏற்பார்,

தாலி கட்டுதல் — தாலியிலே சிவலிங்கம் விநாயகர் அல்லது லட்சுமியினுடைய திருவுருவஞ் செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தாலியையுங் கயிற்றையுஞ் சுத்தி செய்து அதிலே மூர்த்தியைப் பூசித்த பின்பு, அக்கினியினுற் சுத்தி செய்தற்குச் சம்பாத ஓமம் செய்தல் வேண்டும். மணமகன் தாலியையும் சீலை முதலியவற்றையும் பெரியோர்களைக் கொண்டு தொடுவித்து ஆசீர்வதிப்பித்தபின் சீலை முதலியவற்றை மணமகளுக்குக் கொடுப்பார். முகூர்த்தக் குற்றங்களைத் தீர்த்தற்காக ஒரு தானஞ் செய்யப்படும். பின்பு மணமகன் உமாமகேச மந்திரத்தினால் தாலியைக்கட்டி அந்த மந்திரத்தினால் முடிச்சிலே திருந்று சாத்திப் பெண்ணுக்குந் திருந்று சாத்துவார். மணமகள் மணமகனுக்கு இடப்பக்கத்தில் இருத்தப்படுவள்.

அக்கினி பூசை — மணமகன் அக்கினியிலே மூலமந்திரத்தினால் நூறு ஆகுதி செய்க. பின்பு மதுபர்க்கம் ² பூசித்த பின் சிவகாயத்திரியால் பூதமோதனம் ³ பார்த்து ஆச மனஞ் செய்து நூறு ஆகுதிசெய்க. இருதய மந்திரத்தாற்பசுவையுங் கன்றையுந் ⁴ தரிசித்து மூலமந்திரத்தால் நூற்றெட்டு ஆகுதி செய்க.

¹ கையிலே தண்ணீர் விடுதல். ஒருபொருளை இறுதியாகக் கொடுத்தற்கு முன்னால் அறிகுறியாயிருந்தது. நிலம் முதலானவை விற்கும்போதும் இவ்வாறே நடந்தது. தண்ணீர்த் தாரையோடு கொடுத்தலால் இதற்குத் தாராதத்தம் என்று பெயர். (தத்தம் = கொடுத்தல்.)

² மதுபர்க்கமாவது : தயிர், தேன், சர்க்கரை, நெய், பழம் சேர்த்துச் செய்யப்படுவது

³ பூதமோதனமாவது பெரிய படைவலான சாதம் முதலானவை.

⁴ நற் கருணத்துக்காகப்போலும்.

ஏழடி வைத்தல் : — கிரகதோஷம் நீங்குதற்காக நவக் கிரக தானஞ் செய்தபின்பு மணமகளினுடைய கையைப்¹ பிடித்துக்கொண்டு மணமகன் அக்கினிக்குப் பக்கத்தில் ஏழடி நடப்பன். இந்த ஏழடியும் இவ்வாழ்க்கையிற் பெற வேண்டிய ஏழு பொருள்களைக் குறிக்கும். இவைகளைப் பெறுதற்கு இருவரும் ஒத்து முயற்சி செய்தற்கு வேண்டிய அருளைக் கடவுளிடத்தும் பெறுதற்காக இது செய்யப்படும்.

ஏழு பொருள்களாவன : — உணவுப் பொருள், சரீர பெலம், கடவுள் வழிபாடு, மன அமைவு, அறிவு, காலத் துக்குக் காலம் வரும் பொருள்களும் அவற்றால் உண்டாகுஞ் சுகங்களும், யாகத்துக்கு வேண்டிய துணைகளுமாம். இதிலே சொல்லும் மந்திரத்தினாலும் கிரியையினாலும் மண மகள் மணமகனுடைய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்து ஐக்கியமடை கிறாள்.

கல் (அம்மி) மிதித்தல் — ஒரு கல்லை அசையமாட் டாத விதமாக வைத்து அதற்குப் பூசித்துப் பெண்ணின் வலது காலை மணமகன் கையாற் பிடித்துச் சிவ காயத்திரி மந்திரஞ் சொல்லிக் கல்லுக்குமேலே தூக்கிவைக்கவேண்டும்.

அம்மி மிதித்தலின் நோக்கம் பெண்ணானவள் அந்தக் கல்லைப் போலத் தன்னுடைய நிலையில் நின்றும் பிரியாம லும் இளகாமலுமிருந்து, தனது கணவனிலேயுள்ள பற்று நீங்காமலும் சுற்பு நெறியினின்றும் விலகாமலும் நிலைப் படுத்தலாம்.²

அக்கினியை வலம் வருதல் — அக்கினியைச் சுற்றி வந்து அதிலே பொரியிட்டுப் பின்னும் இரு முறை அம்மி

¹ மண மகனுடைய கைகீழாக மேல்நோக்கப் பிடித்தல் வேண்டும்.

² இவ்வுண்மையை அறியாத மணமகன் பெண்ணி னுடைய காலைத் தூக்கி வைக்கக் கூசுவதுமுண்டு. காலைத் தூக்கி வைத்தலால் மணமகன் தாழ்ந்து போகமாட்டான்.

மிதித்தல் முதலியன செய்யப்படும். குற்றங்கள் தீர்த்தற்
காகப் பிராயச்சித்த ஓமமும் கிரியையின் நிறைவேற்றத்
திற்காகப் பூரணாகுதியுஞ் செய்க. இரண்டாம் நாளும்
மூன்றாம் நாளும் காலையும் மாலையும் அக்கினி காரியஞ்
செய்க. நான்காம்நாள் இருவரும் எண்ணெய் தேய்த்து
ஸ்நானம்செய்து இரவில் அக்கினி காரியஞ் செய்க. மண
மகன் அருந்ததி மந்திரஞ்சொல்லி அருந்ததியைக் காட்டிக்
கற்புநிலையை விளக்க வேண்டும். பின்பு பூரணாகுதி செய்க.
பிராமணர் ஆசீர்வதித்த பின் பெரியோர்கள் அறுகும்
அரிசியுமிட்டு ஆசீர்வதிப்பர். ¹ அதன்பின் இரட்சா பந்
தனம் நீக்கப்படும்.

[அரசாணி—இது பத்ததியிற் கூறப்படவில்லை. இது
தேசவழக்கம் போலும். அரசிலே சிவபிரானையும் வேம்
பிலே உமாதேவியாரையும் வழிபடும் வழக்கம் இன்றும்
உண்டு. ஒரே இடத்தில் அரசும் வேம்பும் நட்புப் பூசிப்பது
முண்டு. ஆதலால் அரசு சிவனைக் குறித்தல் பெறப்படும்.
ஆல் விஷ்ணுவைக் குறிப்பதென்பர். அரசும் ஆலும்
சிவனையும் சத்தியாகிய விஷ்ணுவையும் பூசித்தற்காக நடப்
பட்டு அரசால் என்ற பேருண்டாகி அரசாணி என்று
மாறியிருக்கலாம். இப்போது இவைகளுக்குப் பதிலாக
முருக்கு நடப்படுகிறது. முருக்கு அரசுபோலவே சிவவழி
பாட்டுக்குரிய மரமென்பர். அரசு, ஆல், முருக்கு ஆகிய
மூன்றும் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரனாகிய முர்முர்த்தி
களையும் பூசித்தற்குரிய மரங்களென்றும் இவை மூன்றையும்
நடும் வழக்கமுமுள்ளதென்றுங் கூறுவர். இதன் முடிவு
தெரியவில்லை.]

¹ அறுகானது நன்னூல் பரவுந் தன்மையையும் இலகு
வில் அழியாமையையும் உடையதாதலால் இருவரது
சந்ததியும் நன்றாகப் பெருகுதற்கும் நிலைத்தற்கும்
அறுகினால் ஆசீர்வதிப்பர்போலும். அறுகிடுதல்,
கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப் படலத்திற்
கூறப்பட்டிருக்கிறது; பத்ததியிலில்லை.

மணமகன் மணமகளாகிய இருவருடைய சம்மதமும் அறிந்தே விவாகத்தை நிச்சயித்தல் முறையாம். கய ரோகம் குஷ்டம் முதலிய நோய்களுடையவர் விவாகஞ் செய்யலாகாது. பெண் பதினாறு வயதிலும் ¹ ஆண் இரு பத்தைந்து வயதிலும் விவாகஞ் செய்தல் தகும். விவாகமானபின், பெண்ணை அன்பாகவும் மரியாதையாகவும் நடத்தல் வேண்டும். “தந்தை, கணவன், உடன்பிறந்தார், மைத்துனர் ஆகிய இவர்கள் பெண்களை உபசரித்துச் சந்தோஷப்படுத்த வேண்டியது. எந்த வீட்டிற் பெண்கள் சந்தோஷத்தை யடைகிறார்களோ அங்கே எல்லா நன்மைகளுமுண்டாகும்.” (மநு 9—55, 56) ஆயினும் எந்தக் கூட்டத்திலும் தலைவர் ஒருவரில்லையாயின் ஒழுங்கு வரா தாதலால், குடும்பத்துக்கும் தலைவர் ஒருவர் வேண்டும். அவர் மணமகனே. ஆதலாற் பெண் கணவனுக்கமைந்து நடப்பது கடனாகும். இது பதிவிரதா தர்மமெனப்படும். இதனாலே பெண்கள் அருமையான பெரும்வல்லமைகளைப் பெறுவர். பதிவிரதையாகிய காந்தாரியினுடைய பார்வை யினாலே துரியோதனனுடைய சரீரம் வச்சிரமானதைக் காண்க. ² இதிற் பெரியபேறு வேறில்லை, வீட்டு முயற்சிகளைச் செய்து இல்லறங்களை நடத்தத் துணைசெய்வதே பெண்ணுடைய கடனாதலால் அவளுக்கு ஐல்லாளென்றும், மனையாளென்றும் பெயர் வந்தன. ஆடவனுக்குப் போலவே பெண்ணுக்கும் முயற்சி குறைவற இருத்தல் வேண்டும்.

¹ ருதுவாகி மூன்று வருஷத்தில் விவாகஞ் செய்க என்று மநுஸ்மிருதி கூறும், (9—10). இதற்குமுன் செய்யவேண்டுமென்றும் விதிகளுண்டு.

² இவ்வாறின்றிப் பிறநாட்டு நாகரிகத்தைப் பின்பற்றிக் கணவன் செல்லாவழிச் சென்று கவதந்திரத்தைத் தேடி உழலுதல் சிறுதொழி லென்பதற்கு;

5: கோயிலியல்

1. கோயிலின் தன்மை

கடவுளை வழிபடுதற்குரிய இடங்கள் மூன்று. அவை யாவன: கோயில், சிவஞானிகள், இருதயம். இவற்றுள், சிவஞானிகளுடைய திருமேனியைக் காண்பது மிக அரிது. அதை ஒரு பிறவியிலே ஒருமுறையேனுங் காணமாட்டாம லிருப்பதுமுண்டு. இருதய வழிபாட்டிலே கண் முதலிய பொறிகளேனுந் தலை முதலிய அங்கங்களேனுந் தொழிற் படமாட்டா. இவைகள் சிவதொண்டிலே சென்றால் மாத் திரம் இவை தீயவழியிலே செல்லாமல் நிற்கும். எங்களுக் குள்ள எந்தக் கருவியையுந் தீயவழியிலிருந்து விலக்குகில் அதை நேரே அடக்குவது மிகவரிது. அதற்கு நல்வழியைக் காட்டுவதே முறைமை,

“ பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு ”

என்றார் திருவள்ளுவ நாயனார். ஆதலால் மூவகை வழி பாடுகளுள்ளும், எங்களுக்கு மிகப்பொருத்தமானது கோயில் வழிபாடே. மற்றவைகள் இதற்குத் துணையானவை. மூவகை வழிபாடும் அவசியமே கோயிலானது பாதகன் முதற் சிவஞானி ஈராக உள்ள யாவருக்கும் அவசியமானது. ஞானநிலையின் உச்சியை அடைந்து சீவன்முத்தரானவர்க் குக் கோயில் வழிபாடு மிக அவசியமென்பது ஆகமமுடிவு.

“ செம்மலர்நோன்றான் செரலொட்டா
அம்மலங்கழீஇயன்பரொடுமரீஇ
மாலறநேயமலிந்தவர்வேடமும்
ஆலயந்தானும்அரனெனத்தொழுமே ”

என்று சிவஞானபோதங் கூறும். அப்பர்சுவாமிகள் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகள் தங்கள் திருச்செயலினாலுந் திருவாக்கினு

லும் இதனை வலியுறுத்தியருளினர், கோயிலை மறந்தவர்கள் புலையரென்று உமாபதிசிவம் பாடியருளினார். ¹

சிவபெருமான் சிவலிங்கத்திலே சரியையிலுள்ளவர்க்கு மறைந்துநின்று அருள்செய்வார். கிரியாவாங்களுக்கும் யோகிகளுக்கும் பூசிக்கும்போது தோன்றி நின்றருள்செய்வார். ஞானிகளுக்கு அன்பே தாமாய் எப்போதும் வெளி நின்றருள் செய்வார்.

திருக்கோயிலானது சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை உணருதற்குஞ் சாதித்தற்கும் இடமாயுள்ளது. நித்திய பூசையும் உற்சவங்களும் சிவபெருமான் செய்யும் ஐந்தொழில்களை விளக்குவன. ஐந்தொழில் விளக்கப்பட முப்பொருளின் இயல்பு பெறப்படும். இவற்றை உற்சவ விளக்கத்திற் காண்க. சிவலிங்கம் ² நந்தி பலிபீடமாகிய இவை முத்தி முறையை விளக்கும். பலிபீடமானது பாசத்தை நீக்கும் சிவ சத்தியென்றும். சிவலிங்கம் சிவா நந்தத்தைக் கொடுக்கும் சிவமெனவும், நந்தியானது முத்தியடைந்த ஆன்மாவெனவுமறிக. மலத்தை நீக்குவ தாதலாற் பலிபீடம் பத்திரலிங்கமெனப்படும். பத்திரலிங்கமாவது மங்கலத்தை யுண்டாக்கும் லிங்கமெனப் பொருள்படும். மங்கலமாவது பாச நீக்கம்.

“ஆயபதிதான் அருட்சிவலிங்கமா
மாயபசு மடலேறனநிற்கு
மாயபலிபீட மாகுநற்பாசமா
மாயவரனிலை யாய்ந்துகொள்வார்கட்கே”

—திருமந்திரம்.

“தூலலிங்கமாந் தூபி குக்குமமாமுள்ளிலிங்க
மேலும்பலி பத்திரம்” — சைவசமயநெறி.

“துள்ளுமறியா மனதைப் பலிகொடுத்தேன்” —

தாயுமானவர்.

1 ஆதியின்மேல், உற்ற திருநீறுஞ் சிவாலயமூ முள்ளத்துச் செற்ற புலையர்பாற் செல்லாதே.

2 லிங்கம் = (பிரபஞ்சத்தை) யொடுக்கி விரிப்பது.

சிவ பூசையிலே தத்துவங்களின் தன்மையுந் தொடர்பும் அவற்றை நீக்கும் முறைமையும் விளங்கும். மாயாமலக் கழிவோடு அதைச் சார்ந்த கர்மக் கழிவுமாகும்.

சகலீகரண சிவோகம் பாவனையால் ஆணவத்தை நீக்குஞ்சாதனை யுண்டாகின்றது. இவைகள் சிவயோகப் பேற்றுக்குத் துணையாயுள்ளவை, சிவபூசையிலே காட்டும் ஒளிகளும் செய்யும் மணியோசையும் மத்தள ஒசை முதலியவைகளும். யோகத்திலே தோன்றும் ஒளிக்கும் ஒசைக்கும் இணையாமென்பர்.

கோயிலில் மூன்று திருவீதிகள் உள்வாயின் மூவகைச் சரீரங்களையும், ஐந்து திருவீதிகள் உள்ளவாயின் மூவகை உடம்பையும் ஆக்கும் ஐந்து கோசங்களையுங் குறிக்குமென்பர்.

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப் பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே.

உடம்பெனு மனையகத்து ஞள்ளமே தகழியாக மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனும் திரிமயக்கி யிடம்படு ஞானத்தியா லெரிகொள விருந்துநோக்கில் கடம்பமர் காளேதாதை கழலடி காணலாமே.

கோயிலிலே தீட்சைவகை — ஒருவர் தேடிய பொருளை லாவது சரீரமுயற்சியாலாவது பிரதிட்டை யிறுதியான தொண்டு செய்தல் சமய தீட்சை யென்றும், நித்திய நைமித்திக பூசை செய்வது விசேஷ தீட்சையென்றும். திரு விழாச் செய்வது நிர்வாண தீட்சையென்றும் (உத்தர காரண) ஆகமங் கூறும்:

2. தேவப்பிரதிட்சை

கல்லினாலேனும் செம்பு முதலிய லோகங்களினாலேனும் விதிப்படி செய்யப்பட்ட திருவடிவத்திலே, வழிபாட்டை ஏற்று அருள்புரிதற்காகக் கடவுள் விசேஷமாக எழுந்தருளு தற்குச் செய்யப்படுங்கிரியை பிரதிட்சை எனப்படும். அந்த வடிவத்துக்கு வேதாகமங்களிலே சொல்லப்படும் மந்திர வடிவத்தையும் ஷடத்துவ வடிவத்தையும் கொடுத்தலே இக்கிரியையின் பெரும்பகுதியாம். ஆதலின். பிரதிட்சை யான பின்பு வழிபடப்படுவது மந்திர அத்துவ வடிவங் களே. ¹ இந்தக் கிரியையிலே ஐந்து பிரதானமான பகுதி கள் உண்டு:— கண் திறத்தல், விக்கிரகசுத்தி, மந்திரம் முதலியவற்றை நியசித்தல், தெய்வ ஆவாகனம், கும்பாபி ஷேகம்.

கண் திறத்தல் (நயன உன்மீலினம்)—வாஸ்து சாந்தி, அங்குரார்ப்பணம், இரட்சாபந்தனம் முதலிய கிரியைக ளான பின்பு இக்கிரியை செய்யத் தக்கது. கண்களைச் செய்து அவற்றிலே கிரியாசுத்தி ஞானசுத்தி இச்சாசுத்தி யாகிய மூன்று சத்திகளையும் எழுந்தருளச் செய்தல் இது வாம்.

விக்கிர சுத்தி—அபிஷேகஞ் செய்து, சுத்திக்காகவுந் தண்ணீரிலுள்ள உயிர்களின் நன்மைக்காகவும் அவ்விக்கிர சுந் தண்ணீரில் வைக்கப்படும்.

நியாசம்—இது விக்கிரகத்திலே அத்துவாக்களையும் மந் திரங்களையும் அட்சரங்களையும் விசேஷமாகவும் நியசித்துக் கடவுளுக்குரிய வடிவமாக்கி அதிலே கடவுளை எழுந்தரு ளச் செய்தலாம்.

¹ இக்கிரியையின் மாட்சியை உணராதார் கல்லையுஞ் செம்பையும் சைவர் வணங்குவர் என்று பிதற்று வர். கல்லைக் கல்லென்றேனும் செம்பைச் செம் பென்றேனும் வணங்குவோர் யாருமில்லை.

மண்டப பூசை—கும்ப பூசைக்காகவும் அக்கினி காரியத் துக்காகவும் மண்டபம் வைத்து மண்டபபூசை செய்க. மண்டபத்தின் நடுவிலே, கடவுளுக்குஞ் சத்திக்குங் கும்பம் வைத்து அவைகளைச் சுற்ற அட்டவித்தியேசவரருக்கும் கும்பம் வைத்து முறைப்படி பூசை செய்க. ஓமகுண்டத்திலே அக்கினியை உண்டாக்கிக் கும்பங்களை அதனோடு தொடுத்து அதிலே கும்பமூர்த்திகளைப் பூசிக்க. பின்பு விக்கிரகத்தை அக்கினிக்குப் பக்கத்திலே வைத்து அதைக் கும்பத்தோடு தொடுத்து அதிலே (சம்பாத ஓமம்போலப்) பரிசாகுதி செய்க.

மூர்த்தி யாவாகனம்—விக்கிரகத்தை அதற்குரிய இடத்தில் வைக்கத் தரும். அது நிலையான மூர்த்தியானால் அந்த மூர்த்தியின் யந்திரத்தை ஆசனத்தில் வைத்து அதற்கு மேலே விக்கிரகத்தை வைப்பது உண்டு. கும்பத்தை விக்கிரகத்தின் முன் வைத்துக் கும்பத்திலுள்ள மந்திர நியாசங்களை விக்கிரகத்திலே சோத்துத் தெய்வத்தை ஆவாகனஞ் செய்க.

கும்பாபிஷேகம் — பின்பு கும்பத்தை மூர்த்தியில் அபிஷேகித்து மகாபிஷேகமும் விசேஷ பூசையுஞ் செய்க.

3. உற்சவம்

உற்சவம் என்ற சொல்லுக்குப் பல கருத்துக்கள் உண்டு. (உத்=மேலான, சவம் = ஐந்தொழில்; உத்=ஞானம், சவம் = போக மோட்சம்) மேலான ஞானத்தையும் போக மோட்சத்தையும் கொடுப்பதென்பது ஒரு கருத்து. சிவபெருமான் ஐந்தொழில்களையுஞ்செய்து உயிர்களைக் காக்கும் முறையைத் திருவிழாக்கள் வெளியிடுகின்றன. இவற்றுட் கொடியேற்றம் வரையுள்ள கிரியைகள் படைத்தலையும், வாகனத் திருவிழாக்கள் காத்தலையும், தேர்த்திருவிழா அழித்தலையும், மௌனோற்சவம் மறைத்தலையும், தீர்த்தம் அருளலையுங் குறிக்கும்.

எவ்வாறெனில்: முதல்நாள் சரீரத்தை உண்டாக்குதலையும், இரண்டா நாள் நல்வினை தீவினையைப் பயன்படுத்துதலையும், மூன்றா நாள் முக்குணங்களை யெழுப்புதலையும், நாலா நாள் உட்கருவிகளை முயற்சிப்பித்தலையும், ஐந்தாநாள் ஞானேந்திரியங்களை வசப்படுத்துதலையும், ஆறா நாள் ஆசை முதலியவைகளைக் கெடுத்தலையும், ஏழாநாள் எழுவகை மந்திரங்களைப் பதித்தலையும், எட்டா நாள் பாசஞானம் நீங்குதலையும், ஒன்பதா நாள் மும்மலங்களையும் கெடுத்தலையும், பத்தாநாள் சிவாநந்தத்தைக் கொடுத்தலையுங் குறிக்குமென்பர். பத்து நாள்சுளுக்கு மேற்பட்ட திருவிழாக் காலத்தையும் அதிற் குறைந்த காலத்தையும் இத்தொழில்கள் அமையத்தக்கதாக வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

சாம்பவ தீட்சை : அன்றியும் திருவிழாக்கள் சாம்பவ தீட்சையெனவும்கூடும். அஃதாவது, தீட்சை பெறுதலுக்குக் குறி தீயோர்க்கும் மிருகம் பட்சி முதலியவற்றுக்கும் இந்தத் திருவிழாக்களைக் காணுதலே தீட்சையாகும்.

திருவிழா முறை : திருவிழாக்களுக்குள், முதல்நாளும் கடைநாளும் கிரியைகள் மலிந்துள்ளன. முதல் நாட்கிரியையில் ஆக்கப்பட்டவைகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் கடைநாளில் நீக்கப்படும். ஆதலால் முதல்நாளின் முறையை விளங்கிக்கொண்டால் கடைநாட்கிரியை தானே விளங்கும். முதல் நாட்கிரியை பின்வருமாறு:

கிராம சாந்தி, வாஸ்து சாந்தி—ஊரிலே நன்மையுண்டாதற்காக வைர மூர்த்திக்குக் கோயிலில் மேற்கு வீதியிலே பூசை செய்வது கிராமசாந்தியெனப்படும், வீதியைச் சுத்தி செய்தற்காக வாஸ்து சாந்தி செய்தபின், தர்ப்பை வைக்கோல் முதலியவற்றைச் செய்யப்பட்ட வடிவத்திற் சிவாக்கினியைச் சேர்த்து அது வீதியிலிழுக்கப்படும்.

வழக்கமான முற் கிரியைகளாகிய மண்ணெடுத்தல், முளையிடுதல், காப்புக்கட்டுதல், இதற்குஞ் செய்யப்படும். ஆசாரியர் திருவிழாவை நடத்தி முடித்தற்காகக் காப்புக்

கட்டுவர். திருவிழா குறிப்பதாகிய ஐந்தொழிலைச் செய்து முடிக்கும் பாவனையாக மூர்த்திகளுக்குக் காப்புக் கட்டப்படும். உலகங்களெங்கும் நன்மையுண்டாகவுந் தீமைகள் நீங்கவும் ஆசாரியர் மேளமடிப்பர். இது பேரிதாடனம் எனப்படும் (பேரி=மேளம்). திருவிழாவுக்கு இன்றியமை யாதனவாகிய கொடிமரம், கொடிச்சீலை, அத்திரதேவர் ¹, பலிபீடம் ஆகிய நாலுக்கும் பிரதிட்டைக்காகக் கும்ப பூசை செய்யப்படும்.

உற்சவமூர்த்திக்குப் பூசை ² ஆன பின்பு, அத்திர தேவரையுங் கொடிச்சீலையையும் வீதியாற் சுற்றிக்கொண்டு வந்து, சுவாமியைக் கொடிமரத்துக்குத் தெற்கே வடக்கு முகமாக வைத்து, கொடியேற்றுதற்கு வேண்டிய கிரியைகள் செய்யப்படும்.

கொடிமரம் — கொடிமரமானது சிவபெருமானையும், கொடிச்சீலை ஆன்மாவையும்,³ கயிறு பாசத்தையும் குறிக்கும். படைத்தலுக்குமுன் ஆன்மாவும் பாசமும் ஒடுங்கியிருக்கச் சிவம் மாத்திரந் தோன்றும். இந்த நிலையைக் கொடியேற்றுமுன் உள்ள தனிக்கொடிமரம் விளக்கும். படைப்

¹ இது குலம்போன்றது. திருவிழாவுக்குமுன் கோயிலைச் சுற்றிக்கொண்டு போவது. இது சிவபெருமானது கிரியா சத்தியாம். இதன் மூன்று கவரும் முத்தொழிலையுஞ் செய்யும் ஐநந் ரோதயித்திரி ஆரிணியாகிய சத்திகளாம்.

² பூசையிலே பாத்யம் ஆசமனம் அர்க்கியம் புஷ்பமிடுதலாகிய இவற்றுக்கு மூலமந்திரம் உரியது, இவற்றுக்கு நம, ஸ்வதா, ஸ்வாகா, வெளஷட் முறையே அந்தங்களாம். இதை உணராது பாத்யம்நம, அர்க்யம்நம என்று சொல்லுவர் சிலர்.

³ சீலை திரோதானசத்தியென்றும், அதில் எழுதப்பட்ட இடபம் ஆன்மாவென்றுஞ் சில இடங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

புத் தொழிலானபின்பு ஆன்மாக்களும் பாசமுந் தோன்றி நின்று சிவத்தையே ஆதாரமாகக் கொள்ளும். இது கொடிச்சீலையுங் கயிறுங் கொடிமரத்திலே ஊங்கி இருப்பத னுற் குறிக்கப்படும். கொடிச்சீலையில் ஆன்மாவைக் குறிப்ப தாகிய இடபமும் ஆத்மாவை இரட்சிப்பதாகிய அஸ்திர தேவருங் கும்பமுதலிய மங்கலப் பொருள்களும் எழுதப் படும்.

கொடியேற்றம்—புண்ணியாகம், பிள்ளையார் பூசை முடிந்தபின், அஸ்திரதேவ ரட்சாபந்தனமும் அஸ்திரதேவர் பூசையுங் கொடிமர ரட்சாபந்தனமுங் கொடிமரப் பூசை யுங் கொடிமரத்திலே கும்பாபிஷேகமுஞ் செய்து சிவனை ஆவாகிக்க. பின்பு கொடிச்சீலையைக் கொடிமரக் கயிற் றிலே சட்டிக் கும்பதீர்த்தந் தெளித்துக் கொடிப் படத்தில் இடபதேவரைப் பூசிக்க. பின் சகல தேவர்களையும் அழைத்து அவர்களுக்குச் சங்கீதத்தாலும் தோத்திரத் தாலும் உபச ரஞ் செய்தபின் பிராமணர்களுக்குத் தானங் கொடுத்து விநாயகருக்குத் தேங்காயுடைத்துக் கொடியேற் றப்படும்.

கொடிமரப்பூசை—கொடிகட்டின இடத்திலே சிவபெரு மானுக்குப் பூசையும், கொடிமரத்தின் அடியில் லோக பாலருக்கும் வேறு தேவர்களுக்கும் பூசையுஞ்செய்க. அஸ் திரதேவரில் தெய்வஆவாகனம் ஆனபின் மகாஆசீர்வாதஞ் சொல்லப்படும். ஐந்தொழிலையுஞ் செய்து உலகங்களைக் கடவுள் காப்பாராக என்பது ஆசீர்வாதத்தின் உட் கருத்தாம்.

சுவாமி வெளிவீதி வருதல்—பலிபீடத்துக்குப் பிர திஷ்டை ரட்சாபந்தனம் பூசை முடிந்தபின்சுவாமி வெளி வீதிவரும். அப்போது வாயில் முன்னிலையிற் பிரமாவையும், வீதியின் எட்டுத் திக்குகளிலும் லோகபாலரையும் அழைத்து அவர்களுக்குச் சங்கீதம் முதலிய உபசாரங்கள் செய்யப்படும். அன்றிரவு யாகந் தொடங்கி அக்கினி காரீ யம்வரை முடித்து ஒவ்வொருநாளும் பகலிலும் இரவிலும் பூசை செய்யப்படும். ஒவ்வொருநாளும் அஸ்திரதேவரை

எழுந்தருளச்செய்து எட்டுத் திக்கிலும் பலியிடுகல். எட்டுத் திக்கிலும் (உலகம் எங்கும்) திரோதானசத்தியின் முயற்சியாற் கர்மத்தையூட்டி மலபரிபாகம் வரப்பண்ணுதலாம். தீர்த்தத் திருவிழாவிலே அஸ்திரதேவர் தீர்த்தத்திலே முழு குதல் திரோதானசத்தி பராசத்தியோ டொன்றுதலேக் குறிக்கும். அடியார்கள் தீர்த்தமாடுதல் திரோதானசத்தியாலே தாங்கப்பட்ட ஆன்மாக்களும் பராசத்தியிலே படிந்து சிவத்தைத் தரிசித்தலேக் காட்டும். கொடியீறக்கல் ஐந்தொழில் முடிபையும் ஆன்மாக்கள் முத்தியடைதலையும் விளக்கும்.

சாம்பவ தீட்சைமுறை—திருவிழாக் காலம் யாவருக்குந் தீட்சைக் காலமாதலால் தீட்சைபெறுங் காலத்திலே நடக்க வேண்டிய விதமாக அந்த ஊரில் உள்ளவர்களும் அய லூரிலிருந்து கோயிலுக்குப் போகிறவர்களும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். எப்படியெனில்: ஆடு, கோழி, மீன் முதலியவற்றைக் கொல் செய்யாமலும் புலா லுண்ணாமலும் கள் முதலிய வெறிப்பொருள்களை யுண்ணாமலும் வேறுவகையாகவும் சகல நல்லொழுக்க முள்ளவர்களாய் ஆசாரமாகக் கோயிலுக்குப் போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்ய வேண்டும், புலாலுண்ணல் கள்ளுண்ணல்களை விலக்குதற்குக் கருவியாயுள்ள திருவிழாக் காலத்திலே திரு விழாக்களை நடத்துபவர் இப்பாதகங்களைச் செய்யும் தாசிகளை ஆட்டத்துக்காகத் திருவிழாக்களுக்குக் கழைக்கிறார்கள். அதுமட்டோ! சிலருடைய இணக்கத்தைக் கண்ட ஆட்டப் பெண்களும் நட்புவர்களும் ஆடு கொன்று கொடுத்தாலன்றிக் கோவிலுக்குப் போவதில்லையென்று நிலைநிற்க, அவர்களுக்கஞ்சி இரவிலே ஆட்டுப் பட்டிகளுக்கு ஒடித்திரிகிறார்கள். உத்திருவிழாக்காரருக்கு மீளா நரகமன்றோ கிடைக்கும். திருவிழாக் காலங்களிலே இவர்களை யழைத்துக் கோயிலே ஆசௌசப்படுத்துதலே பாதகம். அவர்களுக்காக ஆடு மூரித்துக் கொடுப்பது எத்துணைப் பாதகமென்பது வாயினாற் சொல்லத்தக்கதன்று. அப்படியான துர்ச்செயல் நடக்குந் திருவிழாக்களுக்குப் போகிறவர்களும் அவற்றை நடத்தும் குருக்கள்மார் உள்ளிட்ட யாவரும் மாபாதகர் களே.

4. நவராத்திரி உற்சவம்

புரட்டாதி மாதத்திலே அமாவாசைக்குப்பின் வரும் ஒன்பதுநாளும் ¹ நவராத்திரி யெனப்படும். பூசை சிறப்பாக நடாத்தப்படுவது இராக்காலத்திலாதலால் இராத்திரி யெனப்படும். (நவ = ஒன்பது) இந்த ஒன்பது நாள்களிலும் உமாதேவியாருக்கும், துர்க்கை, இலட்சுமி, சரசுவதி ஆகிய சத்திகளுக்கும் விசேடபூசை நடைபெறும், உற்சவங்கள் நடப்பதுமுண்டு. துர்க்கை வீரத்தையும், லட்சுமி செல்வத்தையும், சரசுவதி கல்வியையும் கொடுக்குஞ் சத்திகளாம்.

பூசைமுறை — மண்டபத்தின் நடுவிலே உமாதேவியாருக்கு ஒரு கும்பமும், அதற்கு வடக்கே இலட்சுமிக்கொன்றும் அதற்குத் தெற்கே சரசுவதிக்கொன்றும் வைக்கப்படும்; உமாதேவியாரது கும்பத்திலே துர்க்கைக்கும் பூசை செய்யப்படும். இந்த நான்கு தேவிகளுக்கும் ஒன்பது நாளும் பூசை நடைபெறும். ஒன்பதாநாள் மகிடாசுரனைத் துர்க்காதேவி கொன்ற பாவனை காட்டப்படும். நான்கு சத்திகளுக்கும் விசேடபூசை செய்யப்படும் நவமியாதலால் மகாநவமி யெனப்படும். நவமியில் முடியத்தக்கதாக ஏழு நாளாகவும் ஐந்து நாளாகவும் மூன்று நாளாகவும் ஒரு நாளாகவும் பூசை செய்வதுமுண்டு.

மானம்பு — இந்த நவமிக்கடுத்தநாள் மானம்பு என்றும் விசயதசமி யென்றும் சொல்லப்படும். மானம்பு என்பதற்குத் தலைவர் அம்புபோடும்நாள் என்று கருத்துக் கொள்வர், (மான் = பெரியவர்.) அன்றைக்கு ஒவ்வொரு கோயிலிலுமுள்ள பிரதான மூர்த்தியை (சிவன் கோயிலிற் சிவபெருமான், சுப்பிரமணியர் கோயிலிற் சுப்பிரமணியர்.....) பூசித்துக் கோயிலுக்கு வெளியே அம்பு போடும் இடத்துக்கெழுந்தருளச் செய்வர். கடவுள் அம்பு போட்டுக்

¹ பிரதமை தொடங்கி நவமி முடியும் வரையுமுள்ள நாட்கள். சில ஆண்டுகளில் எட்டு நாளாகவும் சில வற்றில் பத்து நாளாகவும் வரும்.

கொல்லுவது அசுரனையே. அசுரன் எனப்பட்டது ஆன்மாக்களை வருத்தும் மலமாம். ஒரு வன்னிமரத்தை நட்டு அதை அந்த அசுரனுக்குப் பாவித்து அந்த மரத்திலே அம்பு போட்டு அதைத் துணிக்கும் பாவனை காட்டப்படும். வன்னிமரம் அரிதாதலால் ஒரு வன்னி மரக் கொப்பை வாழையிலே பதித்துத் துணிப்பதுமுண்டு. சகல ஆன்மாக்களும் சுகமடைதற்காக இது செய்யப்படுவது. ஒன்பது நாளும் சிவசத்திகளுக்குச் செய்த பூசையின் பஸனால் அடுத்த நாள் எந்தக் காரியமுங் கைகூடுமாதலால் அந் நாளுக்கு விசயதசமி யென்று பெயர். (விசயம் = வெற்றி.) அன்றைக்குப் படிப்புத் தொடங்குவது நன்று.

மகிடாசுரனது கதை அருணாசல புராணத்திலுள்ளது. அது பின் வருமாறு:—

மகிடன் என்ற ஓர் அசுரன் இருந்தான். ¹ அவன் யாவரிலும் மிக்க பலசாலி, நஞ்சிலுங் கொடியவன். தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களை அடக்கி அவர்களுக்குங் கொடுமை செய்தவன். ஒருநாள் அவனுடைய உணவுக் காக மிருகங்களைத் தேடி வேட்டையாடுதற்கு, ஆயிரம் ஏவற்காரர் காட்டுக்குப் போனார்கள். காட்டிலிருந்த தேவர்கள் அவர்களைக் கொன்றுவிட்டார்கள். இதை மகிடனுடைய தூதர்கள் அவனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அதைக் கேட்ட அவனுடைய படைத் தலைவன் சேனைகளோடு போருக்குப் போய்த் தோல்வியடைந்து இறந்தான். மகிடன் இதையறிந்து கோபங் கொண்டு தன் படைகளோடு காட்டுக்குப் போனான். உமாதேவியாருடைய கட்டளைப் படி துர்க்காதேவி அவனைக் கொல்லப் போயினள். துர்க்கை சக்கராயுதத்தினாலே தலையை அறுக்க அவன் யானையானான். யானை அழிக்கப்படக் குதிரையானான், பின்பு நெருப்பானான். இப்படியே அவன் பலவித உருவங்களாகக் கொண்டான். ஈற்றிற் பழையபடி எருமைத் தலையோடு தோன்றினான். அப்போது துர்க்கையம்மை அவனைக்

¹ மகிடன் — எருமை மூகத்தையுடையவன்.

கொன்று அவனுடைய தலையைத் திருவடியால் மிதித்தனன்; அதன்பின் வேறு உருவங் கொள்ளாது நற்கதி யடைந்தான். ¹

3. விளக்கீடு ²

விளக்கீடென்னுந் திருவிழா சிவபெருமானே முதற்கடவுளென்பதை விளக்குவது. அவர் பிரம் விஷ்ணுக்களுக்கு ஞான ஒளிவடிவாகத் தம்மைக் காட்டிய திருவருளே இந்த நாளிற் கொண்டாடப்படுவது. அதற்காகக் கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் மற்றுமிடங்களிலும் பெருந்தொகையான விளக்குகள் ஏற்றப்படுகின்றன; கோயில்வாயிலிற் பெரு நெருப்புண்டாக்கப்படுகின்றது. அதற்குச் சொக்கப்பனை என்று பெயர். இது கார்த்திகை மாதத்திலே வரும் பூரணையிற் செய்யப்படுவது. (சொக்க என்பது சுஷ்க என்பதன் திரிபென்பர்; சுஷ்க — உலர்ந்த)

பூசை முறை - முதல்நாள் சாயங்காலம் மங்கலகிரியை களை முடித்துச் சிவாக்கினியுண்டாக்கி ஒன்பது தகழிகளிலே அந்த அக்கினியைப் பூசித்து வைத்தல் வேண்டும். விளக்கீட்டு நாளிலே கோயிலின் முன்பாக ஒரு உயரமான

¹ இது மலத்தினால் அறிவுகெட்ட ஆன்மா கடவுளை மதியாது நடத்தலையும் மலத்தின் சக்திகள் ஒவ்வொன்றுங் கெடக் கெட வேறொன்று தோன்றி ஆன்மாவினின்று முளைத்தலையும் ஈற்றிலே யாவங் கெட்ட பின் சிவசத்தியின் திருவடியாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறுதலையும் குறிப்பதுபோலும்.

² விளக்கீடு = விளக்கு + ஈடு (= இடுதல்) = விளக்குகளை ஏற்றி வைத்தல்.

மரத்தை 1 நாட்டி அதைச் சுற்றித் தகழிகள் வைத்தற்குச் சலாகைகள் பொருத்திக் காய்ந்த ஒலை 2 முதலியவற்றால் வட்டமாக அடைத்துவிடுக. பொழுதுபட்ட பின்பு சிவ பெருமானை எழுந்தருளச்செய்து அந்த மரத்துக்கு முன்னே நிறுத்தி அந்த மரத்திலே சிவபெருமானைப் பூசிக்க. ஒன்பது தகழிகளில் ஒன்றை மரத்தின் நுனியிலும். மற்றவைகளை மரத்தைச் சுற்றி எட்டுத் திக்குகளிலும் வைக்க. அந்தத் தகழிகளிலேயுள்ள நெருப்பானது சுற்றியிருக்கும் இலைகளிலே பிடிக்க முழுவதும் எரியும். அந்த மரமும் ஒளியும் சிவ பெருமானுடைய சோதி ரூபத்தைக் குறிக்கும். எரிந்த சாம் பலைச் சுவபெருமானுக்குச் சாத்தி அடியார்களுக்கு நிகொடுக்க. பின்பு மரத்தைத் தறித்து விடுக. 3

சிவபெருமான் பிரம விட்டுணுக்களுக்குத் தோன்றிய கதை பின்வருமாறு அருணாசலபுராணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:- பிரமதேவர் செருக்குண்டு தாமே முழுமுதற் கடவுளென்றெண்ணி விஷ்ணுவிடம் போய்த் தம்முடைய பெருமைகளைச் சொன்னார். விஷ்ணு பிரமாவைத் தாழ்த்திப் பேசினார். இதனால் இருவருக்குமிடையிற் சண்டை உண்டாயிற்று. இவர்களுடைய விரோதத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று தேவேந்திரன் சிவபெருமானுக்கு முறையிட்டான். அப்போது சிவபெருமான் நெருப்பு வடிவமான ஒரு மலை

1 தென்னை, பனை, மூங்கில், சண்பகம், வில்வம் முதலிய மரங்களில் ஒன்று

2 தென்னை, பனை, கமுகு வாழை முதலியவற்றின் இலை.

3 உத்வ-சனக்கிரமம் போலும். மேலே முன்று பங்கும் கீழே இரண்டு பங்குமாகத் தறிக்க.

போல இருவருக்குமிடையிலே தோன்றினார்.¹ பிரம விஷ்ணுக்கள் அதைக்கண்டு அஞ்சினர். அது மிகப் பெரிதாயி ருந்தபடியால் அதன் அடியையேனும் நுனியையேனுங் காண்பவரே தங்களுக்குட் பெரியவராவரென்று தீர்த்தனர். விஷ்ணு அந்த நெருப்பு மலையின் அடியை அறிந்து வரு கின்றேனென்று பன்றி வடிவாகப் பூமியை அகழ்ந்து கீழ் சென்றார். பிரமா நுனியைக் காணாதற்காக அன்ன வடி வத்தோடு மேலே பறந்து போனார். விஷ்ணு அடியைக் காணமாட்டாதவராய் வலியிழந்து இது பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய தோற்றமே என்றும் அதன் நுனியைப் பிரமா காண மாட்டாரென்றும் நிச்சயித்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு பூமிக்குமேலே வந்தார். பிரமா மூடியைக் காணாதிருக்கவுந் தமது அகந்தையினால் அதைக் கண்ட தாகச் சொன்னார். அப்போது பிரமாவினுடைய ஆணவ வலியைக் கெடுத்தற்காகச் சிவபெருமான் நேரே தோன்றி அவரைக் கண்டித்து இருவருக்கும் அருள் செய்தார். அந்த அக்கினியைக் காட்டும்மலை (அருணாசலமாகிய) திருவண்ணா மலையாம். இந்தப்பேரருள் கார்த்திகை மாசத்திலே கார்த் திகை நட்சத்திரத்திலே எவர்களும் பெறத்தக்கது. இந்த ஒளியைக் குறித்தற்காகவே சைவ நாடெங்கும் அந்த நாளி ரவில் பல இடங்களிலும் விளக்கு ஏற்றப்படுகின்றது.

6. தீபாவளி ²

ஐப்பசி அமாதத்தில் மாவாசைக்கு முதல் நாளாகிய சதுர்த்தசி பொருந்திய விடியற்புறநேரம் (சந்திரனுதிக்குங்

¹ தோன்றிய நாள் மாசிமாதச் சிவராத்திரி. ஆண்டு கள் தோறுந் திருவண்ணாமலையிலே தோன்றியருள்செய்யும் நாள் கார்த்திகைப் பூரணை. இருவருக்கும் ஈற்றிலே அருள் செய்த நாள் இந்நாள்போலும். கார்த்திகையிற் கார்த்திகை சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு விசேடதினம்.

² தீபாவளி = தீப + ஆவலி = விளக்குகளை நிரா வாக ஏற்றுதல்.

காலம்) தீபாவலிக் காலமாம். வீட்டிலும் கிணற்றடியிலும் பூந்தோட்டத்திலும் பிற டங்களிலும் விசேஷமாக விளக்குகள் ஏற்றப்படுதலால் இந்த நாளுக்குத் தீபாவலி என்று பெயர். அன்றைக்கு யாவரும் ஸ்நானஞ்செய்து கோடிச் சீலை யுடுத்துக் கோயிலுக்குப் போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து இயன்ற அளவு புண்ணியங்கள் செய்ய வேண்டும். அன்றைக்கு உபவாச விரதம் அநுஷ்டித்தல் உத்தமம். அந்தநாள் ஆன்மாக்கள் நரக வழியினின்றுங் கடவுளால் நீக்கப்படும் ¹ நற்பாக்கிய நிலையைக் குறிப்பது. ஆதலாற் கொலை, புலாலுண்ணல், கள்ளுண்ணல் முதலிய பாதகங்களினின்றும் யாவரும் விலகியிருப்பது அவர்களது பெருங் கடனாகும். மற்றைய நாள்களில் இக்கொடுந் தொழில் செய்வோரும் அந்த நாளிலே இத்தொழில்களை விலக்கி நடக்க வேண்டும். இதைக் குறிப்பதாகிய ஒரு கதை உபகாமியத்திலுள்ளது.

நரகனென்ற பெயருள்ள ஓர் அசுரராசன் இருந்தான். அவன் குடிகளைக் கொடுமையாக ஆண்டு வந்தான். குளித்தல், சீலை தோய்த்தல். வீடுகளைக் கூட்டுதல், மெழுகுதல் முதலிய நற்செயல்களெல்லாவற்றையும் அவன் தனது ஆணையாலே தடுத்து ஊரவர்களைப் பாவவழியிலே செலுத்தினான். அவர்களைக் காத்தற்காக உருத்திரபுர்த்தி விஷ்ணுவுக்குப் பஞ்சாயுதங்களைக் கொடுத்து அவரைக் கொண்டு இந்த அசுரனைக் கொல்வித்தார். அசுரன் சாவதற்கு முன் நல்லறிவைப்பெற்று, தான் செய்தவைகளெல்லாங் குற்றமென்றுணர்ந்து விஷ்ணுவைக் கேட்டுக்கொண்டதாவது: "கடவுளே, நான் எனக்காக ஒரு நன்மையுங் கேட்கவில்லை. இந்த நாளிலே எவர்கள் ஆசாரமுள்ளவர்களாய் நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களாய்க் கொலை முதலிய பாவங்களை விடுத்துத் தேவாரைப் பூசிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விசேஷ நன்மை செய்தருளுக". நரகனென்பது உயிர்களைப் பீடித்

¹ இதனால் இதற்கு நரகசுரீர்த்தியென்று பெயர்.

திருக்கும் மலங்களென்றும் அவனுடைய கட்டளைகளாகிய ஆசாரக்கேடும் பாவச் செயல்களும் பாவங்களென்றும்; அவனைக் கொன்ற விஷ்ணு சிவபெருமானது திருவருளென்றும், அவன் கொல்லப்பட மனிதர் புண்ணிய வாண்களாயது மலநீக்கத்தாற் சிவாநந்தத்தைப் பெறுதலென்றும் இக்கதை குறிப்பாக விளக்குவதென்பர்.¹

பத்மபுராணங் கூறுவது.—இந்த நாளிலே செய்யப்படும் பூசைகளும் புண்ணியங்களும் ஆன்மாக்களை நரகத்தினின்றும் காத்தலால் இது நரகசதுர்த்தசி யெனப்படும். ஸ்நானத்துக்குரிய எண்ணெயை இலட்குமியாகவும் தண்ணீரைக் கங்காதேவியாகவும் பாவிக்க வேண்டும். தேவர்களுக்கும் பிதுர்களுக்கும் பூசைசெய்து சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும். பசுக்களிலே பால் கறக்காமலும் எருதுகளைக்கொண்டு வேலை செய்வியாமலும் அவைகளை அலங்கரிக்க வேண்டும், எல்லா உயிர்களுக்குந் திருத்தி செய்யவேண்டும்.

¹ இவ்வளவு புண்ணியமான நாளிலே விசேஷ புண்ணியங்களைச் செய்வதற்குப் பதிலாகச் சிலர் விசேஷ பாவங்களையே செய்கிறார்கள். நாள்தோறும் ஆடுகோழிகளைத் திண்ணாதவர்கள் அன்றைக்கு அவைகளைத் தின்னுக்கிறார்கள், நாள்தோறும் மதுபானஞ் செய்யாதவர்கள் அன்றைக்கு நிறையக் குடிக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு தடுமாற்றமான நடை. திருவிழாக்களில் தாசியர்களுக்கும் நட்புவர்களுக்கும் ஆடு கொன்று கொடுக்கும் பாதகர்களுக்கு அடுத்தபடியில் உள்ளவர்கள் இவர்கள். உண்மைகளை அறிந்தோர் இனியாகிலும் இவைகளைவிடுத்து இந்த நாளிலே விசேஷ புண்ணியங்களைச் செய்வார்களாக,

6. அபரக்கிரியையியல்

1. அபரக்கிரியையின் நோக்கம்

அபரக்கிரியையாவது ஒருவர் இறந்தபின் அவருடைய நன்மைக்காக அவருடைய பிள்ளைகள் முதலியோராந் செய்யப்படுங் கிரியை. (அபரம்=பிந்தியது) அவரவர் செய்த வினையே அவரவருக்குப் பயன்படுமன்றி அவரது பிள்ளைகள் முதலியோர் செய்யும்வினை அவருக்குப் பயன் படுவதெப்படி என்ற கேள்வியுண்டு: அதற்கு விடையா தெனில், ஒருவர் செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தக்க தாகவே அவருக்குப் பிள்ளைகள் வாய்ப்பார்கண், அபரக் கிரியையின் பலனைப் பெறுதற்குரிய நல்வினை செய்தவன் அக்கிரியையைச் செய்யத்தக்க புதல்வரைப் பெறுவான், இவ்வுண்மையை,

“எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் பண்புடை மக்கட் பெறின்”.

“தம்பொருளென்ப தம்மக்க ளவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும்”.

என்னுந் திருக்குறளிற் காண்க.

ஒருவர் வீட்டிற்குப் போகும் வறியவனுக்கு அவர் உணவுகொடுக்க, அவனுடைய பசி தீருகின்றது. அவர் அதைக் கொடுக்க நேர்ந்தது அவன் செய்த நல்வினைப் பயனே, அதுபோலப் புதல்வர் முதலானோர் இறந்தவர் களுக்குச் செய்யுங் கிரியைகள் அவர்களுக்கு நன்மையாகின் றன. இவர்கள் செய்தற்குக் காரணமாயிருப்பது இறந் தோர் செய்த நல்வினையே. ஆதலால் புதல்வர் செய்யும் அபரக்கிரியை, இறந்தோர் செய்த நல்வினையின் பலனைச் சேர்த்தற்குள்ள வழியே. புதல்வனுக்குப் புத்திரன் என்ற பேர் வந்தது நரகவேதனையினின்றும் நீக்கத்தக்கவனாதலினு லென்க. தாய் தந்தையருக்குச் செய்யவேண்டிய கடன் களைப் பிள்ளைகள் தவறாது செய்தல் வேண்டும். அவர்கள் உயிரோடிருக்கும் பொழுது அவர்களுக்காக வேண்டிய வற்றை என்ன பாடுபட்டுச் செய்ய முயலவேண்டும், இது

மிகப் பிரதானமாம். இறந்த பின்னும் ஆகவேண்டிய கிரியைகளை அன்போடும் ஆவலோடுஞ் செய்தல்வேண்டும். சூரபன்மனுடைய மகனாகிய இரணியனது செயலைப் பிள்ளைகள் யாவருஞ் சிந்திக்கவேண்டும்.

போர் நடந்துவந்த காலத்திலே அசுரர்கள் யாவரும் இறப்பது திண்ணமென்பதை இரணியன் அறிந்துகொண்டான். அவனும் போருக்குப் போய் மாண்டாற் சூரனுக்காவது தம்பியர்க்காவது மற்றவர்களுக்காவது அபரக் கிரியை செய்தற்கு ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். இதை உணர்ந்த இரணியன் போருக்குப் போகும் ஆசையைத் தடுத்துப் போருக்குப் போகாததால் உண்டாகும் அவமானத்தைக் கருதாமல், அபரக் கிரியை செய்தலே தன்னுடைய பெருங் கடனாகக் கொண்டு போருக்குப் போகாமல் மறைந்திருந்தான். தந்தை தாயரைப் பேணுது கடவுளை வழிபடுதல் பயன்படாதென்பது கௌசிகர் சரித்திரத்திற்காண்க. அவர்களை வழிபடுவதாகிய ஒரு புண்ணியமே ஒரு பிறப்புக்குப் போதியது. அபரக் கிரியையில் அந்தியேஷ்டி, அத்திசஞ்சயநம், பாஷாண பூசை, சிராத்தம் எனப் பல பகுதிகள் உண்டு. சைவசமயக் கிரியைகள் சிவபதத்தை யடையத்தக்கவர்களாகிய சரியை கிரியை முதலியவற்றில் நின்றவர்களுக்கே உரியன. ஆதலாற் சிராத்தம் முதலிய கிரியைகள் அவர்களுக்குச் செய்யப்படும் பூசையேயாம். பிராமண மரபிற் பிறந்த பிள்ளையைப் பிராமணன் என்பதுபோலச் சைவமரபிற் பிறந்தோரைச் சைவர்களென மதித்து அவர்களுக்குச் சைவக் கிரியை செய்யப்படும். ஆயினும் சைவசமயத்தவர்களாய் இறக்கிறவர்கள் பலர் சிவபதத்தை யடையமாட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சைவக் கிரியைகள் செய்வதினாற் பலன் என்னவென்று கேட்கின், அவர்கள் எந்த நிலையிலிருந்தாலும் எந்தப் பிறவியை யெடுத்தாலும் அதன் பலனைக் கடவுள் அவர்களுக்குக் கொடுத்தருளுவர். அன்றியும், உள்ளமானது வியாபகப் பொருளாதலாற் கிரியை செய்வோர் சிரத்தையோடும் அன்போடும் செய்வாராயின் அவைகள் இறந்தோருடைய உள்ளத்திற் கலந்து அவர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கும்,

2. மரணக் கிரியை

சமயதீட்சை பெற்றவர்களுக்கே மரணக் கிரியை செய்யத்தக்கது. தீட்சை பெறுகார் சைவ சமயத்தவர் அல்ல ராதலால் அவர்களுக்குச் சைவக்கிரியை இல்லை. தீட்சை பெற்றவர்களுள்ளும், பாதகங்களிற் கொடியதாகிய புலாலுண்ணலை விஸக்காதவர்களுக்குக் கிரியையிலலை. ஆயினும் இவர்களுக்கு இக்காலத்திலே தொடக்குக் கழியும் நாளிலே மரணக்கிரியை தர்ப்பையிலே செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இப்படியானவர்கள் இறந்த அன்று இவ்விடங்களிற் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபிஷேகமும் சிவாக்கினி உண்டாக் கலுமே. சுத்த சைவர்களுக்குச் செய்யுங் கிரியை முறையைக் கீழே காண்க.

மரணக் கிரியையிலே மூன்று பகுதிகள் உண்டு. அவையாவன: பேரிகை யடித்தல், சரீரசுத்தி, ஆன்மசுத்தி என்பனவாம். சரீரத்தைச் சுத்திசெய்வன அபிஷேகமும் சிவாக்கினியாற் சுடுதலுமாம். ஆன்மசுத்திக்காக அந்தியேட்டி செய்யப்படும். இதனாலே சமய அநுட்டானத்திலே நேர்ந்த குறைகள் தீரும். (அந்தியேட்டி = அந்திய + இட்டி = கடைசியான யாகம்.)

சரீரத்தைச் சுத்தாற் சுத்திசெய்து அலங்காரஞ் செய்க. வீட்டு வாயிலிற் பந்தலிட்டு பந்தலின் நடுவே மெழுகிய இடத்தில் அரிசி பரப்பி அதில் உரலும் உலக்கையும் வைத்துச் சீலைசாத்தி உரலில் மஞ்சட்பொடி இட்டு உரலைச் சுற்றி நாலு மூலைகளிலும் நல்லெண்ணெய், அறுகு, அட்சதை, வெற்றிலை முதலியவைகளை வைக்க. அதற்குக் கிழக்கே பேரிகையை வைக்க.

பேரிகையடித்தல் — ஆசாரியர் புண்ணியாகஞ் செய்து அந்த கீரினால் இடத்தையும் பொருளையுஞ் சுத்திபண்ணி, ஆசமன சகள்கரணஞ் செய்து, பேரிகையிலே பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் முதலிய மூர்த்திகளைப் பூசித்து,

பேரிகையடிப்பர். ¹ பேரிகையடிக்கும்போது சொல்லும் வாக்கியத்தின் கருத்து:— “பூமியிலும் மறு உலகங்களிலும் உள்ளவர் யாவரும் வாழவும் கொடியோர் அடங்கவும் இப்போது பேரிகை யடிக்கின்றேன்; சகல லோகங்களிலும் ஐசுவரியம் உண்டாவதாக. மிருகம் பட்சி முதலிய பிராணி களுக்குச் சுகம் உண்டாவதாக. உமாதேவியாருடைய கட் டளைப்படி பேரிகை அடிக்கிறேன் சிவபெருமான் இரட்சிக்க ” என்பதாம்.

அபிஷேகம்: — உருத்திர மூர்த்தியைக் கும்பத்திற் பூசிக்க. உரலையும் உலக்கையையும் பூசித்து என்பத் தொரு பதங்களை யுந் தியானித்து மஞ்சட் பொடியை இடிக்க. கும்ப தீர்த்தத்தாற் பிரேதத்திற்கு அபிஷேகஞ் செய்து எண்ணெய் மஞ்சள்மா, கௌபீனம் முதலியவற் றைச் சாத்துக. ²

சுடலை சேர்தல்: — பிரேதத்தைப் பாடையில் வைத்து ஒத்த சாதியாராய்த் தீட்சை பெற்றவர் பூணூலை இட மாகத் தரித்து, அஸ்திர மந்திரஞ் சொல்லிக்கொண்டு தோளில் வைத்துப் போகவேண்டும். போ ம் வழியிலே அஸ்திர மந்திரத்தோடு பொரி தூவுக. ³ வாத்தியங்க

¹ இக்காலத்திலே ஆசாரியர் அடித்தற்குப் பதிலாக அவர் மணிபை அடிக்க அத்தொழிலைச் செய்வோர் பேரிகையை அடிக்கின்றார்கள்

² எண்ணெயாலும் மஞ்சள் மானினாலும் அபிஷேகஞ் செய்தலும் முறையாம், சுண்ணமிடிக்கும்போது திருவாச கத்துத் திருப்பொற் சுண்ணப் பதிகம் பாடுவதுண்டு. எந் தக் கிரியை செய்யும்போதும் தேவார திருவாசகங்களாகிய தமிழ் வேதங்களை ஒதுதல் பெரும் பலனைத் தரத்தக்கது.

³ ஆசாரியர் அல்லது ஆசாரமுள்ள தீட்சாவாண்களே பொரி தூவத் தக்கவர்கள். சில இடங்களிலே நாவீதன் பொரியைத் தூவுகிறான். என்ன பபரிதாம்!

ளோடு சுடலைக்குக் கொண்டுபோய்ப் பிரேதத்தின் தலை தெற்கே இருக்கும்படியாக வைக்க வேண்டும், சுடலையிற் பந்தலிட்டு முறைப்படி மண்டபம் அமைக்கப்படவேண்டும்.

சுடலைக் கிரியை

மண்டபவமைப்பு ; — சதுரமான இடமெடுத்து அதை ஒன்பது கூறுக்கி, நடுவில் அக்கினி குண்டமும் வடமேற்கிற் சிவகும்ப வேதிகையும் வடகிழக்கில் வர்த்தனிகும்ப வேதிகையும் தென்மேற்கிற் பஞ்சகவ்யத்துக்கிடமும் ஒரு முழச் சதுரத்திலிடுக. தென் கிழக்கிலே சவஞ்சுடுதற்காக நாலு முழ நீளம் இரண்டு முழ அகலமான இடமெடுத்துக் கோமயத்தாற் சுத்தி செய்க: இந்த இடத்திற்குச் சிதாத் தானம் என்று பெயர்.

ஆசாரியரது கிரியை:—ஆசாரியர் ஸ்நானம் முடித்துச் சகளீகரணஞ்செய்து சாமான்ய அர்க்கியத்தோடு மேற்கு வாயிலால் உள்ளே போய் சிவகும்பத்துக்கு முன்னேசென்று சகளீகரணம், பூசுததி, அந்தர்யாகம் முதலியன செய்து, சாமான்யார்க்கியத்தில் மந்திரத்தைப் பதித்துச் சிவகஸ்தஞ் செய்து ஞானவானை இடுப்பிற் கட்டிக்கொண்டு பஞ்சகவ்ய யஞ்செய்து யாகசாலையைச் சுத்திகரிப்பர்.

சுடுமிடத்திலே பூசை:—சுடுமிடத்தை இருபத்தைந்து கூறுக்கி நடுக்கற்றிலும் பக்கத்திலுள்ள நாலு கூற்றிலும் மஞ்சள்மா¹ இட்டுப் பிருதுவி தத்துவத்தையும் பிரமாவையும் பூசித்து, தென்மேற்கு மூலையில் நான்கு கூற்றில் வெள்ளைமா இட்டு அப்பு தத்துவத்தையும் விஷ்ணுவையும் பூசித்து, இப்படியே தென்கிழக்கிலும் வடமேற்கிலும் வட கிழக்கிலும் முறையே சிவந்தமா கரி பச்சை மாக்களை

¹ மஞ்சள்மா மஞ்சட்கிழங்கினாலும், வெள்ளைமா அரிசியினாலும், சிவப்புமா செங்கல்லினாலும், கறுத்தமா உமிக் கரியினாலும், பச்சைமா இலைகளினாலும் செய்யப்படும்.

இட்டு, அக்கினியையும் உருத்திரனையும் வாயுவையும் மகேசுவரனையும் ஆகாசத்தையும் சதாசிவனையும் பூசிக்க. மஞ்சரிய நாலு இடங்களுட் கிழக்கில் மஞ்சள்மா இட்டு இந்திரனையும், தெற்கில் கறுப்புமா இட்டு யமனையும், மேற்கில் வெள்ளைமா இட்டு வருணனையும் வடக்கிற் சிவப்புமா இட்டுக் குபேரனையும் பூசிக்க.

யாகேசுவரி பூசை:—வர்த்தனி கும்பத்திற் பாசுபதாஸ்திரத்தை முறைப்படி பூசித்து ஞானவானை ஒப்புக்கொடுத்து யாகத்தை இரட்சிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்க.

லோஃபாலகர் பூசை—வடகிழக்கு முதலாகக் கிழக்கு ஈராகிய எட்டுத் திக்குகளிலும், வடகிழக்குத் திதற்கேயும் தென்மேற்குக்கு வடக்கேயும் ஒவ்வொரு கும்பம் வைத்து, இந்தப் பத்துக் கும்பங்களிலும் முறைபே குலம் கதை துவசம் பாசுப வாள் தண்டம் சத்தி வச்சிரம் சக்கரம் பதுமம் ஆகிய தசாயுதங்களைப் பூசித்து, சிவஉத்தரவின்படி யாகத்தைக் காக்குமாறு வேண்டிக்கொள்க.

கும்ப அக்கினி பூசை வடமேற்கு மூலையிலே தானியங்களுக்குமேல் தர்ப்பை திருநீறு முதலியவைகளிட்டுக் கும்பம் வைத்து முறைப்படி சிவபூசை செய்க. நடுவில் அக்கினிகுண்டத்தில் சிவாக்கினியை யுண்டாக்கி அதிலே சிவ பெருமானைப் பூசித்துச் சிவாக்கினிக்கும் கும்பத்துக்கும் தனக்கும் தொடர்புசெய்து, மூலமந்திரத்தினால் நூற்றெட்டு முறையும், பதினொரு மந்திரங்களினால் பத்துப்பத்து முறையும் ஆகுதிசெய்து பூரணாதி செய்க.¹ பின்னும் படியே விசேஷபூசை செய்து, இடம் காலம் முதலியவை நன்மையாதற்காக மூலத்தால் நானூறு ஆகுதிசெய்து, பின் மூலமந்திரம் முதலியவற்றால் ஒவ்வொருமுறையும்,¹ பின்பு மூன்று முறையும்² ஆகுதி செய்க.

¹ இது மந்திரங்களுக்குச் செய்யப்படும் பூசை; தர்ப்பணகுதி யெனப்படும்; அந்தம் ஸ்வாஹா,

² இது மந்திரசத்தியை ஏற்றுவது; தீபனகுதி யெனப்படும்; அந்தம் ஹும்பம்.

விறகு அடுக்குதல் — சிதாஸ்தானத்தின் நடுவில் சதுரமாக மஞ்சட்பொடியிட்டபின், நடுவே குங்குமத்தால் முக்கோணமிட்டு இந்திரனையும் அக்கினியையும் பூசித்து, அதில் விறகுகளை அடுக்கி இயன்ற அளவு சந்தனக்கட்டையுமிட்டுச் சிதையைச் சீலையாற்சுற்றி, தர்ப்பை, பூ, எள்ளு ஆகிய இவற்றூற் பூசை செய்க.

பிரேதசுத்தி — பிரேதத்தைப் பஞ்சகவ்வியத்தினாலும் கோமயத்தினாலும் விசேஷ அர்க்கியத்தினாலும் தெளித்துத் திருநீறு சாத்தி நல்ல சீலையுடுத்திப் பூணூலிட்டுக் குண்டத்துக்குத் தெற்கே பிரணவாசனமான தர்ப்பையில் வைக்க.

அந்தியேட்டி — நிரீக்ஷணம் முதலான சுத்தி செய்து, பிரேதத்தின் இருதயத்தில் ஆசனபூசை செய்து ஆன்மாவை அதில் அழைக்க. பின்னர் அதற்காக மூன்று ஆகுதிசெய்து பிரேதத்திற் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைப் பதித்து அதன் இருதயத்திற் சிவனை ஆவாகனஞ் செய்து அந்த ஆத்மா அதில் நிலைத்தற்காக நூறு ஆகுதி செய்க.

ஆசாரியர் பிரேதத்துக்குந் தனக்கும் நாடி சந்தானஞ் செய்து நித்தியானுஷ்டான குற்றந் தீருவதற்காக மூலத்தால் நூறு ஆகுதி செய்க. அவர் சரீரத்திற் பிரவேசித்து ஆத்மாவைத் தம்மோடு சேர்த்துப் பின்னர் அதற்கு வெளியே வந்து அதைத் தம்முடைய இருதயத்திற்குக் கொண்டுபோய்த் தம்மோடைக்கியப்படுத்தி உருத்திரனைத் தியானித்துக்கொண்டு அதை வெளியே கொண்டுவந்து பூரணகுதியோடு அக்கினியிற் சேர்த்து உருத்திரமூர்த்தியை அடையும் வழியில் விடுவர். ¹

¹ இது சிவலோகத்தை அடைவித்தற்குரிய முதற்கிரியை. சபிண்டகரணம் வரையுமுள்ளவைகள் அடுத்து வரும் படிகள்.

சபிண்டகரணமே சிவலோகத்திற் சேர்ப்பது,

ஐச. வி.—9,

பல வகைக் குற்றங்களும் நீங்குதற்காக நூற்றெட்டு ஆகுதி செய்து சிவ கும்பத்தைப் பூசித்து அதிலுள்ள மூர்தியை அக்கினியிற் சேர்த்து அட்ட புஷ்பஞ் சாத்தி அதையும் மற்றவைகளையும் உத்வாசனஞ் செய்க.

சுடுதல் — பிரேதத்தைத் தெற்கே தலையாகச் சிதையில் வைத்து வஸ்திரத்தால் மூடிவிடுக. கிரியை செய்கோன் ஸ்நானஞ் செய்து சிவ கும்பத்தைத் தலையில் வைத்துக் கும்பத்தில் துவாரஞ் செய்து சிதையை மூன்று தரஞ் சுற்றித் தலைப் பக்கத்தில் வடக்கு முகமாக நின்று கும்பத்தின் மேற்பாதியை எடுத்து விட்டு மிஞ்சிய நீரில் பொன் அரிசி போட்டுத் தற்புருஷ மந்திரத்தால் நீரையும் அரிசியையும் பிரேதத்தின் வாயிலிடக் கடவன். ஆசாரியர் குண்டாக்கினியை எரியப்பண்ணி அதை எடுத்துச் சிஷ்ய சார்த்தின் தலையில் வைத்துச் சிருக்கில் நெய், தேன், பால் களை விட்டுப் பின்னே சொல்லும் மந்திரங்களைச் சொல்லிப் பூர்ணாகுதி செய்க. மந்திரத்தின் கருத்து. 'அக்கினி தேவனே ! மந்திரத்தாற் பரிசுத்தமாயிருக்கிற பிரேதத்தின் மந்திரத்தாலுண்டான பூரணாகுதியை ஏற்றுக்கொள் றும், என்பதே.

பின்பு வர்த்தனிகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து நீரைக் கரகத்தின் முக்கினால் தாரையாகவிட்டு மும்முறை சுற்றி அதைக் கவிழ்த்துவிட்டுக் கர்த்தா சிவாக்கினியை வைத்துத் திரும்பிப் பாராமல் நீர்க் கரைக்குப் போய் ஸ்நானஞ் செய்து கரையில் பிதுர்த் தர்ப்பணஞ் செய்து அகோர மந்திரஞ் செபித்துப் பிரேதத்தை யுத்தேசித்துச் சிவனைப் பூசிக்க.

3. அஸ்திசஞ்சயனம்

அஸ்திசஞ்சயனம் — எலும்பைச் சேர்த்தல் என்று பொருள்படும். முதலேந்துநாள்களிலொன்றிலேனும் ஏழாம் ஒன்பதாம் நாள்களிலேனும் இது செய்யத் தக்கது.

நெருப்புத் தணிந்து போனால் சிதைக்குக் கிட்டச் சிவாக்கினி உண்டாக்க வேண்டும். பிராயச்சித்தத்துக்காக அஸ்திரமந்திரத்தால் நாராகுதி செய்து பிருதுவி முதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் பூசித்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் மும்மூன்று ஆகுதி செய்க.

ஒரு பாத்திரத்திலே பாலை விட்டு அதை ஒரு முக்காலியில் வைத்துவிட்டுக் கால், கொப்பூழ், நெஞ்சு, முகம், தலையாகிய பகுதிகளிலுள்ள எலும்பை அவ்வவ்விடத்துக்குரிய மந்திரத்தாலெடுத்து அந்தப் பாத்திரத்தில் வைக்க. பின்பு அதைத் தீர்த்தத்திவிடுக. சாம்பலை ஆழ்ந்த நீரிலிடுக.

4 பாஷாண பூசை

பாஷாண பூசையாவது இறந்த ஆன்மாவை ஒரு கல்லிலே பூசை செய்தல். இந்தப் பூசையினாலும் இதனோடு செய்யப்படும் மற்றும் கிரியைகளினாலும் ஆன்மாவானது சிவபதவியை அடையத் தக்கதாகின்றது. பூசையினாலே அதற்குத் திருப்தியும் மற்றவைகளால் அதிலுள்ள குற்ற நீக்கமுமுண்டாகும்.

கிரியை செய்வோன் சவரஞ் செய்வித்து ஸநானம் முதலியவற்றை முடித்து ஒரு மண்டபம் அமைத்துச் சங்கற்பம், விநாயகபூசை, புண்ணியாகம் முடித்து நடுவில் ஒரு மேடையிலே கும்பம் வைத்து உருத்திர மூர்த்தியைப் பூசிக்க. அதற்கு முன்னே பன்னிரண்டு அங்குல நீளம் ஆறங்குல அகலமுள்ள சுத்தமான செங்கல்லை வைத்து

அதில் மனிதவடிவமெழுதி இறந்த ஆன்மாவை ஆவாகித் துச் சகல உபசாரமுஞ் செய்க. பின்பு அபிஷேகஞ் செய்து சீலை அணிந்து பூசை தர்ப்பணஞ் செய்து பிண்டமிடுக.

தர்ப்பணமுந் தானமும்:- தர்ப்பணம் திருத்திக்காகச் செய்யப்படுவது. இது இரு வகைப்படும். வாசோதகமானது சீலையிலே தண்ணீரை விட்டுக் கொடுக்கப்படுவது. இது ஒவ்வொரு நாளும் மூன்று முறை கொடுக்கப்படும். திலோதகம் என்னோடு கொடுக்கப்படும் தண்ணீர். (திலம் = எள்ளு. உதகம் = தண்ணீர், வாசம் = சீலை) இது, முதல்நாள் மூன்று முறையும், அடுத்த நாள்களில் ஒவ்வொன்று கூடவுங் கொடுக்கப்படும். பத்தாம் நாளிற் பன்னிரண்டு தர்ப்பணம் செய்யப்படும். ஒவ்வொரு தர்ப்பணமும் பலனடைதற்காக ஒவ்வொரு தானம் செய்யப்படும். இது ஏகோத்தர விருத்திதானமெனப்படும், (ஒவ்வொன்று பின் கூடுவது என்பது கருத்து.)

நவசிராத்தம் — இது முதல்நாள் தொடங்கி ஒற்றை நாள்களில் தகுதியுள்ள ஒருவருக்குத் தானமாகச் செய்யப்படுவது. இது ஆன்மாவை நற்கதி அடையப்பண்ணுவது. (நவம் = புதிய).

சங்கிதாசிராத்தம்—இது சங்கிதை மந்திரங்களுக்குச் செய்யப்படும் பூசை. ஒவ்வொருநாளும் சங்கிதை மந்திரத்துள் நேத்திரமொழிந்த பத்தில் ஒவ்வொன்றாக ஒவ்வொரு அந்தணரைப் பாவித்துப் பூசித்து அவருக்குத் தானஞ் செய்க. இதனால் இறந்தவரது நித்திய கருமானுட்டான குற்றங்கள் தீரும். இது மந்திர வடிவம் உண்டாக்கப்படும் முறையுமாமென்பர்.

உருத்திரபலி — உருத்திரனைப் பூசித்து ஆன்மாவை உருத்திரனோடு சேர்த்தற்காக இது செய்யப்படுவது. ஒரு சுத்தமான இடத்தில் மண்டபம் அமைத்து நடுவிலே ஒரு கும்பமும் அதைச்சூழப் பதினொரு கும்பமும் வைத்து நடுவிலுள்ள கும்பத்திலே மஹாருத்திர மூர்த்தியையும், மற்ற

வைகளிற் பதினொரு ருத்திரர்களையும் பூசிக்க. வாழைப் பழம், சர்க்கரை, எள்ளு ஆகிய இவைகள் கலந்த அரிசி உருண்டைகளைப் பலியாக இடுக. பின்பு இறந்த ஆன்மாவுக்கும் பிதுர்களுக்கும் பலிகொடுக்க. கும்பத்தையும் குருவையும் சுற்றிக் கும்பிடுக;

பிரபூதபலி — கல்லிலே நிற்கும் ஆன்மாவுக்கு இன்ப முண்டாதற்காக “பிரபூதபலி” இடுக. அஃதாவது பெரிய அளவான சாதம், கறி, தயிர், நெய், பாயசம் முதலியவைகளைப் படைத்து நைவேத்தியம் செய்தல். பின்பு தூப தீபம் காட்டிப் பூசை செய்க,

பாஷாணத்தில் நிற்கும் ஆன்மாவை ருத்திர கும்பத் தோடு சேர்த்துச் சிவலோகத்தையடையத் துணைசெய்க. கல்லையுங் கும்பத்தையும் பலியையும் கடலில், அல்லது நதியில், அல்லது வேறு ஜலத்தில் விட்டு ஸ்நானம் செய்க.

5. ஏகோதிட்டம்

ஆசௌசம் நீங்கிய நாளுக்கு அடுத்த நாளிலே ஏகோதிட்டம் செய்யத்தக்கது. இதன் நோக்கம் இறந்தவருடைய ஆன்மாவைச் சுத்தி செய்வதாம். கிரியைகளெல்லாம் இடப் பக்க முறையாகச் செய்யப்படும்;

முதல்நாள் தகுதியுடையவரான சிவ தீக்ஷபெற்ற ஒருவரைச் சிராத்தத்துக்கு வரும்படி உபசாரத்தோடு கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அன்றிரவு சிவபெருமானை நினைத்துக்கொண்டு நித்திரை செய்ய வேண்டும். அடுத்தநாட் காலையில் நித்திய கருமங்களெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு சிராத்தத்திற்கு வந்தவருக்குச் சகல உபசாரங்களுஞ்

செய்து மேற்குமுகமாகவேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் இருத்தி ஏகோதிட்டம் செய்யப்போகிறேனென்று அவரிடம் உத்தரவுபெற்று, அவருக்கு ஆசனமாக மடித்த தர்ப்பையைக் கொடுக்க.

இறந்தவருக்குப் பூசை :- இறந்து போனவரை மந்திரத்தினால் அழைத்து ஆசாரியரிலே எழுந்தருளும்படி வேண்டிக் கொள்க. அவருக்குப் பூவைச் சாத்தித் தூப தீபங்கொடுத்துப் பூசை செய்து “திருப்தியுண்டாகுக” என்று சொல்லுக. பின் சாப்பாடுகளேனும் சாப்பாட்டுக்குரிய பொருள்களேனும் கொடுக்க. ஏழைகளுக்கும் போசனங்கொடுக்கவேண்டும்.

பிண்டமிடுதல் :- போசனம் முடிந்த பின் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பையைப்

சிராத்தடிகளிலே கிரியைகளுக்குரிய மந்திரம் பின் வருமாறு :-

1. இருத்துதல் — வாமதேவம்; 2. இரட்சை — அஸ்திரம்; 3. அவகுண்டனம் — கவசம்; 4. ஆசனங்கொடுத்தல் — சத்யோசாதம்; 5. ஸ்தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோதனம் — வாமதேவம்; 6 தூபதீபங்கொடுத்தல் — அகோரம்; 7. பூவைச்சாத்துதல் — வாமதேவம்; 8. எளிடுதல் — ஈசானம்.

1 ஏக+உத்திஷ்டம் = ஒருவரைக் கருதிச் செய்யப்படுவது. ஒருவரென்பது இறந்தவர்.

2 சிரத்தையோடு செய்யப்படுவது சிராத்தம். சிரத்தையாவது பற்று, அன்பு. இறந்தவர்களிலே மிகுந்த பற்றும் அன்பும் உடையவர்களே, இந்தக்கிரியைகளைச் செய்தல் வேண்டும். இக்கிரியைகளுக்கு உயிராயுள்ளது அன்பேயாதலாற் சிரத்தை இல்லாமற் பரபரப்பாய்ப் பிறவிஷயங்களிலே மனதைவிட்டுச் செய்வது சிராத்தமன்று.

பரப்பி அதில் என்னிட்டு எல்லாவகையான உணவுகளை யுஞ் சேர்த்துப் பிண்டமாக்கி அவற்றை இறந்தவருடைய திருப்திக்காகவென்று சொல்லி வைத்துத் தெற்கு முகமாக இட முழந்தானை ¹ ஊன்றி அப் பிண்டத்தில் அவரைப் பூசிக்க.

தானம் — பின்பு இயன்ற அளவு அதிகமாக அவருக்குத் தானங்கள் ² செய்க.

இது உருத்திரர்களுடைய வழிபாட்டுக்காகச் செய்யப் படுவது. சிராத்தத்துக்கு வந்தவரை அனுப்பிய பின் பிண்டத்தைத் தண்ணீருக்குள் விட்டு ஸ்நானஞ் செய்து சாப்பிடுக. ³

6. சபிண்டகரணம் ⁴

சபிண்டகரணம் ஒரு ஆண்டு முடிவில் செய்யத்தக்கது. ஆயினும் அதற்கிடையில் நேரத் தக்க வசதியினங்களை நினைத்து ஏகோதிட்ட நாளுக்கு அடுத்த நாளிலே செய்ய

¹ இது விசேஷ மரியாதைபோலும், இது சிவபூசையிலுஞ் செய்யப்படுகிறது.

² ஏகோதிட்டத்துக்குக் கொடுக்கப்படுந் தானங்கள் ஒருவனுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டியவை யாவும். அவையாவன:— சாப்பாட்டுப் பொருள்கள், உடை, திருநீற்றுப்பை, செபமாலை, குடை, மிதியடி, பொன் முதலியவை.

³ இப்படியே ஒவ்வொரு மாதத்திலும் நாற்பத்தைந்தாம் நாளிலும், ஆறாம் மாதத்திலும் வருடக்கடைசியிலும் செய்க.

⁴ சபிண்டகரணம் = ஒரே வடிவமாக்குதல். (பிண்டம் = வடிவம், பிதூர்வடிவம்.)

லாம். இதிலே நாலு பகுதிகளுண்டு. (1) சிவனடியார் களாகிய நந்தி தேவருக்கும் மகாகாளருக்கும், ¹ (2) பிதூர்த்தேவர்களாகிய கந்தர், சண்டர், கணாதீசருக்கும், (3) விருந்தாக வரும் அதிதி அப்பியாகதருக்கும் (4) இறந்தவராகிய ஆன்மாவுக்கும் பூசை செய்யப்படும். இறந்த ஆன்மாவுக்கு நிமித்தர் என்று பெயர். இந்த நாலு வகையாருடைய பூசையையும் ஏற்றுக்கொள்ள நால்வரேனும் இருவரேனும் வேண்டும். ² சபிண்டகரணத்துக்கு வருபவர்களுக்குச் சகல உபசாரங்களுஞ் செய்து வீட்டிற்குள்ளே அழைத்துச் சென்று தர்ப்பையாசனத்திலேயிருத்துக், விசுவ தேவர் அதிதி ³ அப்பியாகதர் ⁴ கிழக்கு முகமாகவும் பிதூர் தேவர்கள் வடக்கு முகமாகவும் நிமித்தர் மேற்குமுகமாகவும் இருப்பர்.

அவர்கள் முன் பாத்திரங்களை வைத்துத் தேவபாத்திரங்களில் நெல்லும் பிதிர்பாத்திரத்தில் எள்ளுமிட்டு ஏகோதிட்டத்திற்போற் பூசைசெய்து சபிண்டகரணசிராத்தம் செய்தற்கு உத்தரவு பெற்று வலது பூணாலோடு விசுவதேவரைப் பூசிக்க. பின் பூணூலை இடமாக இட்டுப் பிதூர்த்தேவர்களைப் பூசித்து நிமித்தன மூலமந்திரஞ் சேர்த்து உறந்தவருடைய தீட்சா நாமத்தோடு பூசித்து அதிதி அப்பியாகதர்களையும் பூசிக்க. சாதம் முதலிய வற்றை நெய்யோடு சேர்த்து ஓமாக்கினியினாலே பதீர்க

¹ இவர்களுக்கு விசுவதேவர் என்று பெயர்.

² ஒவ்வொரு பகுதிக்கொவ்வொருவராக நால்வர், அல்லது பிதூர்வர்க்கத்தாருக்கொருவரும் விசுவதேவர்க்காக ஒருவருமாக இருவர். அல்லது ஒருவரது புயங்களில் விசுவதேவரையும் தலையிலும் தோளுச்சியிலும் பிதூர்களையும் பூசிக்கலாம்.

³ அதிதி = முன் அறியப்படாதவர்.

⁴ அப்பியாகதர் = முன் அறியப்பட்டவர்.

னாக்கும் நிமித்தருக்கும் ஆகுதி செய்க, பின் விகவதேவர் முதலியோருக்குப் போசனங் கொடுக்க. சாப்பிடமாட்டாதவர்களாயின் அரிசி முதலியவைகளும் தட்சணையுங் கொடுத்தனுப்புக.

சபிண்டகரணம் — பின்பு அவர்களது முன்னிலையில் சாணியால் மெழுகித் தெற்குநுனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து எள்ளுச் சிதறிச் சாதங் கறிகளை எள்ளுடன் சேர்த்துப் பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்றும் மாதுரு வர்க்கத்திற்கு மூன்றும் நிமித்தருக்கு ஒன்றுமாக ஏழு பிண்டம் பிடித்து வைக்க. நிமித்த பிண்டத்தைப் பூசித்து மூன்று கண்டமாக்கி ஆணாகில் பிதுர் வர்க்கத்தில் ஒவ்வொன்றோடு சேர்க்க. பெண்ணாகில் மாதுருவர்க்கத்தோடு சேர்த்துப் பூசிக்க. இதனால் அந்த ஆன்மா பிதுர் தேவராகின்றது. பின்பு பிண்டத்தைத் தண்ணீரில் விடுக.

பிதுர் தேவர்களாகிய கந்த சண்ட கணாதீசர்கள் சிவலோகத்திலுள்ளவர்கள். இறந்தவர்களுக்குள்ளே முதல் தலைமுறையோர்க்குரிய பூசை கந்த தேவருக்கும், இரண்டாந் தலைமுறையோர்க்குரியது சண்டதேவர்க்கும் மூன்றாந் தலைமுறையாரது கணாதீசருக்குஞ் செய்யப்படும். அப்பூசைகளின் பவன் இறந்தவர்களுக்கு அவர்களால் சேர்க்கப்படும். இத்தலைமுறைகாரர் கிவவத் தேவர்களது சாரூபத்தைப் பெறத் தக்கவராதலாற்போலும் இவர்களைக் கந்தரூபர், சண்டரூபர், கருணாதீசரூபர் என்பர்.

7. வருஷ சிராத்தங்கள் ¹

மற்றைய ஆண்டுகளிற் செய்யுஞ் சிராத்தங்களிலே, நிமித்தனே ஒழித்துக் கடைசிக்கிரியையைத் தவிர்த்து, மற்றைய யாவுஞ் சபிண்டகரண சிராத்தம்போற் செய்க.

அவற்றின் முறை : சங்கற்பம், விநாயக பூசை, புண்ணியாகம், பஞ்சகவ்வியம், மூவகையினர் பூசை விசுவ தேவர், பிதூர்தேவர் அதிதி அப்பியாகதர், பிண்டபூசை. சிராத்தம் அவரவர் இறந்த நாள்களிலேயன்றி அமாவாசை வருஷப் பிறப்பு முதலிய சிறந்த நாள்களிலும், சிறந்த தீர்த்தம், சிறந்த கோயில்களை அடையும்போதும் செய்யத்தக்கது.

சங்கற்பவாக்கியம் எல்லாக் கிரியைக்கும் வேண்டிய தாதலாலும், கிரியை செய்பவரே சொல்லுவதவசியமாத லாலும், அதன் வடமொழிமுறையையுங் குறிப்பாம்!— சிவசம்போராஜ்ஞயா ப்ரவர்த்தமாநஸ்ய ஆத்யப்ரமணோ த்விதிய பரார்த்தே ஸ்வேதவராககல்பே வைவஸ்வத மந் வந்தரே அஷ்டா விம்சதிதமே சதுர்யுகே கலியுகே ப்ர தமபாதே சம்புத்வீபே பாரதவர்ஷே பரதகண்டே மேரோர் தட்சிணே பார்ச்சுே — தேசே சகாப்தே அஸ் மிந்வ்யவகாரிகே பிரபவாதி ஷஷ்டி சம்வத்சராணாம்மத்யே சம்வத்சரே — அயநே — ருதௌ — மாசே — பட்சே — திதௌ — வாரே — நக்ஷத்ரே — சிவயோக சிவகரண ஏவம் குண விசேஷேண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் புண்யதிதௌ அர்த்தம் — கரிஷ்யே.

அகோரசிவாசாரியர் திருவடி வாழ்க.
முற்றிற்று.

¹ சிராத்த நாளைத் திவசமென்றுந் திதியென்றுஞ் சொல்லுவதுண்டு. திவசம்=நாள். முதலாண்டு முடிபிற் செய்யப்படுவது ஆட்டைத் திவசமெனப்படுகின்றது. ஆண்டு+திவசம்=ஆட்டைத்திவசம். ஆண்டு = வருஷம்! ஐ சாரியை. சிவபூசை அல்லது சிவாலய சேவை சிராத்தங் ளின்முன் செய்யவேண்டியது.

சைவம் பெரியார்
திரு. சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை
அவர்கள் எழுதிய

நூ ல் க ள்

1. சைவ போதம்	1ம் புத்தகம்
2. "	2ம் புத்தகம்
3. திருவருட்பயன்	
4. அகநூல்	
5. அளவை நூல்	
6. படிப்பித்தலின் முறைகளும் விதிகளும்	
7. திருக்குறள் மணிகள்	
8. திருவாசக மணிகள்	
9. சைவ சமயம்	
10. சைவ சமயத்தின் பெருமை	
11. சைவக் கிரியை விளக்கம்	
12. திருப்பெருவடிவம்	
13. சுந்தபுராண விளக்கம்	
14. The Saiva School of Hinduism	
15. Glories of Shaivism	
16. An Outline of Sivagnanabotham	
17. Essentials of Logic	
18. Arumugha Navalar	
19. தருக்க நூல்	
20. தருக்க நூற்சாரம்	

சிறு பிரசுரங்கள்

1. சிவபெருமான் விரதம்
2. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
3. திருநாவுக்கரசு நாயனார்
4. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
5. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
6. சந்தனசாரியார்

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க
குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலக மெல்லாம்.